

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ,

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеських Леріон.
Прага „Діло“.
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 3.00 зол.
Чвертьрічно 15.00 „
Піврічно 30.00 „
Річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Чому французи невдоволені італійсько-югославянським договором?

Вірджініо Гайда обговорює на сторінках „Воє д' Італія" враження, що його зробив італійсько-югославянський договір у різних столицях, зокрема в Парижі. Французька преса, яка колись пропагувала згоду між Римом і Бідгородом, тепер видвинула різні застереження і проти італійсько-югославянського договору і не криється, що невдоволена ним. Французи бояться, щоб Югославія не відірвалася від лігової політики і від французької системи збірної безпеки та щоб осередок тяготи Малої Антанти не пересунувся з Парижа до Риму.

Описуючи ті приниження, Гайда пригадує, що свого часу французька дипломатія намагалася зорієнтувати югославянську політику

проти Італії, щоб утримувати спір за Адріатичне море. Вона старалася також зв'язати Югославію з Малою Антантою та ужити її до оточення Мадярщини, Австрії, Німеччини та Болгарії.

Та Югославія зрозуміла, що не слід їй вислуговуватися чужим інтересам. Пакт вічної приязни з Болгарією та договір з Італією становлять зміну становища Югославії до Балканської Антанти та відбирають Малій Антанті протиталійський та офеизивний характер.

Крім того Югославія нормалізує взаємини з Мадярщиною й Альбанією; вона признала Італії право опікуватися незалежністю та цілістю Альбанії.

Національні війська оточили Позоблянко.

Як повідомляє Алас, національні війська ведуть живу війну в околиці Позоблянко. З дня на день звужується обруч національних військ довкруги міста, національні літаки його бомбардують, подібно як і вороже запліддя.

Залюга Позоблянка складається з частин міжнародної бригади, що їх прислали з Картахени й Альбасете, щоб перервати „вуглевий шлях“. Тепер та залюга намагається видістатися з міста, — видно, що вона не має вже ні муніції, ні харчів і мусить небагом піддатися.

Ген. Кейно де Ляно заявив, що комуністи валенсійського уряду даліше представляють фальшиво положення під Позоблянком; місто зовсім знищене, червоні не мали ніякого успіху.

НЕВДАТНІ НАСТУПИ ЧЕРВОНИХ ПІД МАДРИДОМ.

Комунікат національного командування повідомляє: Вчора коло 13. год. червоні почали наступ на Араваку, але національні війська відкинули їх з великими втратами, подібно як і другий наступ на відтинку Куеста де Лас Пердес. На побоевищі залишилося 40 убитих червоних та чимало зброї.

Рада оборони Мадриду подає в комунікаті, що на Гвадалахарському відтинку червоні здобули кілька дрібних місцевостей, вирівнюючи ліне крило. На інших відтинках спокійно.

ПІВНІЧНИЙ ФРОНТ.

Комітет ради оборони країни басків агадує лише про артилерійську перестрілку на відтинках Лекіто, Еїбар та Алява, зрештою нічого цікавого.

Також головний штаб північної червоної армії описує лише діяльність червоної артилерії під Ескамплеро та Евкаді. На відтинку Сантандеру червоні здобули 2 села; під Овіедом — 2 скоростріли. Легунство співділяло в тих операціях.

НА ІНШИХ ФРОНТАХ.

На південному фронті — як подає національне командування — оживлена перестрілка. Під Льорісею заломився наступ червоних, з яких 39-ох полегло.

ВАЛЕНСІЙСЬКИЙ УРЯД ВІДСТУПАЄ?

Як подає Алас, в Лондоні говорять, що валенсійський уряд відхилив домагання скликати Раду Ліги Націй, щоб розглянути справу добровольців. На ту постанову буцімто вплинула Англія та Франція.

ТЛО КАБІНЕТНОЇ КРИЗИ.

Теперішню урядову кризу викликали щораз поважніші труднощі у прохарчуванні, зокрема недостача хліба і щораз сильніший натиск скрайніх лівих елементів, що домагались офеизиву, яку постійно відмовляв катальонський уряд. Без огляду на зусилля президента Компаніса, що хоч втягнути до уряду країну лівіше, політична

криза комплікується; проводирі тих груп домагаються дальшої рільної реформи (в напрямі ліквідації навіть дрібних індивідуальних рільних господарств і колективізації), точної контролі робітничих комітетів над промислом і негайної офеизиву проти національних військ.

КАТАЛЬОНСЬКИЙ СЕПАРАТИЗМ.

Урядову кризу загострює також відношення валенсійського уряду до барселонського. Компаніс заявив, що він не погодиться на те, щоб валенсійський уряд втручався у внутрішні справи Каталонії. Напруження між Барселоні та Барселією потверджують маніфестації населення Барселіони проти висилки катальонської міліції на відсіч Мадридові. Барселіонці примусили міліціонерів, завантажених уже на самоходи, вернутися до касарень, вигукуючи при тому: „На фронт до Гусека і Теруель“, тобто до двох найбільше загрожених відтинків катальонського фронту.

ТЕРОР.

Голову селянської партії в Масанет де ля Суелька (катальонська провінція Херона) хтось убив; подібні випадки трапляються часто. Населення домагається, щоб відібрати зброю цивільним, бо це є причиною таких частих злочинів. Уряд намагається це зробити, але синдикалісти декуди відмовляють йому послуху.

ТАРРАДЕЛЛІАС ФОРМУЄ НОВИЙ КАТАЛЬОНСЬКИЙ УРЯД.

Президент Компаніс віддав першому радникові Хенералідату Тарраделласові місію створити новий катальонський уряд. Вчора пополудні він переговорював з представниками синдикалістів і політичних партій. Коли журналісти запитали, чи новий уряд сформується вже нині, Тарраделлас не відповів, але висловив надію, що „невеликі розбіжності“ між поодинокими партіями і професійними спілками вдасться усунути.

НА ЕСПАНСЬКИХ ВОДАХ.

Підчас латинських свят національний кружляк „Канаріас“ затримав французький корабель „Імереті II“, та наказав йому під загрозою бомбардування, завернути з дороги і причалити до пристані Пальма на острові Майорці. Командант французького корабля не виконав наказу і віддав на поміч радієм шляхом французький кружляк „Сіфрен“, що небагом надплив. Щоб оминати конфлікт з французьким воєнним кораблем „Канаріас“ лишив у спокою „Імереті II“.

Французький вартівний корабель „Ле Сербер“, який контролює береги Еспанії, задержав торговельний корабель, що віз до Еспанії 20 добровольців, які хотіли вступити до червоної армії. Між ними було 13 американців, 5 канадійців, 3 мадярів, 2 ірландців і 2 румунів. Корабель відправлено до пристані Вандр, всі добровольці попали до в'язниці у Перпіньян.

Нема сумніву

що ПАПЕРЦІ І ТУТКИ
„КАЛИНА“

є найліпші

УКРАЇНСЬКІ ДІТИ БЕЗ ОПІКИ.

Цю статтю містимо як дискусійну, називаючи, що радо дамо місце й іншим міркуванням на цю саму високоактуальну тему. Ред.

Таке питання насувається кожному з нас, коли бачимо по селах і містах покинені діти без нагляду, без належної опіки, але одиті, лихо відживлені і що найважливіше без виховання та без науки. Такої дітвори є дуже багато. Статистичних даних не маємо, бо з цієї ділянки взагалі нема таких даних. Всі ці діти є для українського народу дуже цінним матеріалом, який майже зовсім для нас пропадає, бо частина з них уже в ранній молодості стає жертвою недуг та їх наслідків, — ще більша частина деморалізується. Правда, дехто з цієї дітвори щасливо знаходить приміщення в наших нечисленних і дуже лихо вивінованих захистах. Зате дуже багато таких дітей попадає під опіку чужих і під цією опікою тратить свідомість свого роду, здебільша тратить і віру батьків.

У звіті Т-ва „Рідна Школа“ за минулий рік читаємо, що лікарі ствердили в дитячих садках страшенно велике число недужих дітей (30 пр.). Звичайно подибуємо діти хворі на жовну, кривуху, кашлюк, зуби, недокровність, ба навіть сухоти. Якщо додати, що діти брудні і але одиті, то будемо мати жалюгідний образ, що представляє наше наймолодше покоління, і легко можемо собі уявити, який наріз творитиме те покоління. На жаль на те жакливе явище буквально ніхто не звертає публічно уваги, хоч в цьому випадку слід би бити у голосний дзвін тривоги. Бо коли такий грізний стан є в дитячих садках, де перебувають діти, що всеж такі мають якусь опіку батьків, то куди гірше мусить виглядати стан дітвори, що такої опіки взагалі не має?

Ніякому народові не вільно безкарно марнувати молодого покоління, тим більше українському, що мусить зводити важку боротьбу за своє існування і розвиток. Тому мусимо звернути спеціальну увагу на суспільну опіку над нашою молоддю. А хтож покликаний вести опіку? Є в нас Краєве товариство охорони дітей та опіки над молоддю з осідком Головного Виділу у Львові і з кількома філіями та сирітськими захистами у краю; далі Т-во „Рідна Школа“ зі своїми повітовими Союзами по повітових містах і своїми круж-

жми по селах і містечках, врешті кілька самостійних бурс для шкільної молоді та декілька зажитків і закордоню, що їх адвертують СС. Васильки чи СС. Службинці. На жаль, не можемо подати точних даних про ці стани, бо лише „Р. Ш.“ оголошує свої звіти. До того всі висхідні установи працюють кожна зокрема без взаємного порозуміння, без спільного плану і поділу праці, з великою шкодою для самої справи, при чому всі вони борються з величезними матеріальними нестачами.

Не буду тут розглядати їх праці, бо на це треба би присвятити декілька статей. Скажу лише, що якщо навіть всі ці установи працювали якнайкраще, то всеж такі ці праці невисхідні, бо охоплює лиш найкращіші одиниці, а величезна більшість української молоді, сільської молоді, є без освіти, без планового виховання і навіть без шкільної науки.

Чим нема на це ніякої ради? Рада є. Передовсім вся українська преса мусить звернути увагу на страшну небезпеку для нашого народу, якщо мерщій не організуємо освіти над сотнями тисяч українських дітей і молоді. Дамі: всі товариства, які вже ведуть працю в цьому напрямі,

мі, мусять її поширити й поглибити, приєднуючи до свого гурту якмога більше одиниць з фаховим знанням, хистом, енергією чи просто сентиментом для справи, та вишукуючи матеріальні засоби, необхідні для такої широкої закордонної акції.

Всі ці товариства разом з чернечими чинами, що опікуються молоддю, повинні бодай раз на два роки зійтись на нараду та координувати план дальшої праці й робити підсумки дотеперішньої. Треба теж або окремого часопису, що популяризував би справу суспільної освіти над молоддю і був нестаче звичайним усіх компетентних співвідносних чинників, — або треба переконати всю існуючу українську пресу, в першу чергу щоденники, щоб більше місця цієї справі присвячувала. Тому всі діяти, які вже мають у цьому ділі досвід, повинні обов'язково систематично надсилати до часописних редакцій свої міркування для пресового життя.

Коли політичні, економічні й освітні теми вічно нас цікавлять і хвилюють, то так само повинні всіх нас, найширші кола громадянства, цікавити й хвилювати тема: як опікуватись рідною молоддю?!

І. Боднар.

Французьке міщанство береться рятувати Францію.

(Від нашого кореспондента).

Париж, 26. березня 1937.

Як було досі, французьке громадянство було призначене тільки до робітничих синдикатів. Французький буржуа (середній чи малий промисловець, купець, самостійний майстер, ремісник) — чи точніше: вся французька середня класа не мала своєї класової організації. Очевидно, вона мала всякого роду професійні товариства, але спокійне соціальне життя Третьої Республіки не вимагало від цієї середньої французької суспільної класи бурних заходів щодо збереження своїх політичних і соціальних прав.

Радикально-соціалістична партія, що є представником французьких буржуа, була впродовж кількох років постійно при владі у Франції, як перша, себто найбільша французька політична партія. Щодо вислідів останніх французьких виборів вплив цю радикальну партію в першому місці в користь соціалістів, які зораз більше ставали партією французьких дрібних міщан, зовсім не спростили теж, передовсім на провінції, підтримав робітничих мас.

Соціально-політичний експеримент т. зв. „модового фронту“ під керівництвом соціалістів, поставив тих „лівих“ і „радикальних“ французьких буржуа в дуже клопітливому становищі.

В парламенті голосують радикальні послы за урядом „модового фронту“. А поза парламентом ця радикальна партія переживає мабуть найбільшу кризу в своїй історії.

Середня французька класа, цей постійний радикальний виборчий клієнт нестаче кидає П. „Модовий фронт“ не дав ніякої полеміки французькій середній класі. Вона втратила на деякошій фазі, П. приходить зовсім не збільшилися, дорожнеча зросла на 35 відсотків, а соціальний страйковий рух охопив теж і малих „патронів“ (підприємців).

І ця середня класа затривожена тими політичними і соціальними подіями звелася лавою за організацію свого станового представництва. Всі професійні, досі бездушні, установи цих французьких міщанів і сільських буржуа підняли голову. Величезна конфедерація середньої

французької класи росте на очах, або, як П. тут звуть С. С. М. (Конфедерация де класе мовен — союз середніх класів).

Ця конфедерація має вже у Франції знаменитих своїх теоретиків. Вони стоять, як досі, на становній демократичній ладі, або т. зв. „фронт свободи“. Але ця конфедерація може піти і в напрямі крайнього націоналізму, якщо „модовий фронт“ продовжуватиме свої політичні промахи.

Читачі „Діла“ знають вже з телеграм пресової агенції про заходи французьких лівих партій, передовсім комуністів, щоб розв'язати французьку соціальну партію (бувша „Вогнистий Хрест“) під проводом порохоміка Ля Рока.

І візьмімо, що суд вирокить, що французька соціальна партія це те саме, що заборонений „Вогнистий Хрест“. Ля Рок зорганізує тоді згідно зі законом нову партію. Тільки, що за кожним таким розв'язанням організації Ля Рока, що існує під різними назвами, подвоює свої ряди.

А велика більшість середньої французької класи вважатиме розв'язання соціальної французької партії Ля Рока при залишенні в спокою комуністичної партії — капітуляцією уряду перед комуністами та відривом підтримки Ля Рока.

„Середній француз (Francais moyen), французький буржуа — пише великий історик Люї Маллен — існував завжди у Франції. Це найсуттєвіший характер кожної історії, ба навіть і цієї пояснення цієї дивної історії Франції. Якщо при всіх тих потрясіннях в бігу століть, в яких видавалося, що Франція вже занепадає, вона спасла себе, відновилася і знову пішла вперед, то це сталося завдяки існуванню величезної класи дрібних міщан і трудомілюбних майстрів, які в добах криз становили нестаче вічний третій стан“.

Цей третій стан, ця французька середня класа, спасла Францію в XV-ім столітті (дошка замовлях селян Жанна д'Арк), в роках великої французької революції і у французьких революціях XIX століття.

І ця середня класа має претенсію зберегти велич і соціальну рівновагу Франції і в XX-ому столітті. Коли вона протує Францію перед наступом III. Інтернаціоналу та причиниться до провалу комуністичних впливів у Західній Європі, то це буде вже заслуга не тільки перед історією Франції, але й цілого культурного світа.

Юрій Студинський.

Ширіть наш часопис!

ЮДЕЛЬ ВІРНИЙ.

Величина та упадок сім'ї

ІВАН ІВАНОВИЧ ГОРДІЄНКА.

I.

Іван Іванович Гордієнко був араком громадянства батьківщини Леніна-Сталіна.

Сам він, голова сім'ї, був стаханівцем в ідеальному значенні цього слова. Доля — але не жодя там гнила буржуазна доля — але воля районного совіту, призначила його до колхозу „Красний Путь ім. Орджонікідзе“, одного з найкращих колхозів Української Соціалістичної Автономної Радянської Республіки в чернігівській окрузі. Цей колхоз називався іменем Орджонікідзе зовсім недавно, а колись називався він „ім. Троцького“. Потім перетворив його на „ім. Зінов'єва“, згодом на „ім. Пятакова“, врешті перейшов на імення Орджонікідзе і дуже тішаться члени колхозу, що так добре вибрали, бо... Орджонікідзе недавно умер.

Працює Іван Іванович Гордієнко в колхозі „Красний Путь ім. Орджонікідзе“. Кому державою правити, кому картоплю копати (у шалестсько-українській Польщі є до цього гула дригачів: „Всі панями не можуть бути, хтось мусить гній возити“). Отож Іван Іванович зовсім свідомо копан картоплю в колхозі „Красний Путь“. Правда, що до копання картоплі привезли були ще в початках першої п'ятиріччя тракторну машину, але ця химерна машина замість викопувати картоплю — документно її приколупувала. Розстріляв директора тракторної фабрики — не допомагало, розстріляв механіка — машина дальше приколупує. Не було ради, поставили машину на полі, а картоплезаготівлю стали перевозити самі члени колхозу, між ними згаданий нами ударник Іван Іванович Гордієнко зі своєю дружиною Горпиною.

Ну, кілька там викопав картоплі в одному трудовій нормальна людина? Два мішки. Не-

хай три мішки. Та Іванові Івановичеві було цього замало і він завола голосно:

— Тут треба посилити продукцію згідно з планом.

— Якжеж ви це зробите, Іван Івановичу? — запитав його голова сільради, — як картоплі більше не зародимо?

— А ось як, — відповів Гордієнко — треба пристосувати стаханівський метод і картоплезаготівлю замість у два тижні викопати в два дні. Перевикопати на двіста процентів план. Ось як!

Настрашався голова сільради і більше не обзивався ні словом, а Іван Іванович забрався до роботи.

Про цей стаханівський подвиг Івана Івановича Гордієнка хто хоче, той може знайти докладні дані в журналі „Колгосподарство У. С. Р. Р.“ під редакцією Бергштейна — в книзі за жовтень м. р. Тут згадаємо тільки коротко: Вже першого дня Іван Іванович викопав п'ять мішків картоплі, вагою чотири пуди кожний. На другий день він показав продукцію і викопав пів тони картоплі в одному трудовій (ці всі дані беремо з „Колгосподарства У. С. Р. Р.“ під редакцією Бергштейна). Це давало більш-менше всім мішкам по чотири пуди кожний. На третій день він викопав ілюмінативну кількість: чотири тони картоплі! Та ця кількість була нічим у порівнянні з четвертим днем, що в ньому Іван Іванович викопав 27 тон картоплі! — Ця ілюмінативна цифра — пише „Колгосподарство У. С. Р. Р.“ — зробила перепад у цілій чернігівській окрузі: в колхозі „Красная Звезда“ ударник Митрофан Гаврилович викопав 102 тони картоплі в одному трудовій, та цей рекорд лишин далеко за собою ударник Гаврило Прокопович з колхозу „Красний Октябрь“, викопавши за один день 370 тон картоплі!

(На цьому місці слід спростувати дані „Колгосп. У. С. Р. Р.“ під ред. Бергштейна щодо останнього випадку, а саме — Гаврило Проко-

пович є залізничником — тобто завідателем залізничних вагонів на станції Чернігів — і цифра 370 тон картоплі відповідає точно цифрі 370 тон, висаваних зі станції Чернігів у Москву в жовтні м. р.). Та це маленьке спростування ніяк не зменшує величезні заслуги Івана Івановича.

„Колгосп. У. С. Р. Р.“ ще додає осьтакі багатомовні записки: „У виду цих небудених досягів Іван Івановича — йому призначено колгоспсоветом додатково один пуд картоплі на зimu, як премію за досягнення у соціалістичній радянській батьківщині“.

Ось такий був ударник Іван Іванович Гордієнко!

Неменшою ударницею була його дружина Горпина Гордієнко, що її фотографію ми мали нагоду бачити в „Вістях“ у жовтні м. року. На образку там гарна ударица молодича, що тримає в одній руці сапу, а в другій велику, як малий гарбуз картоплю. Під сподом напис: „Цю картоплю, найбільшу на території Радянської України, викопала ударниця Горпина Гордієнко в колхозі „Красний Путь ім. Орджонікідзе““.

І Горпина Івановна стала славною завдяки цій картоплі.

У тому самому числі „Вістей“ нижній агрономії тов. Ейзенман пише на тему цієї картоплі таке:

„Фізико-хімія радянської агрокультури, під керівництвом нашого геніального вождя Сталіна, добуває щораз кращих лаврів і переко- сить (?) величавих (!) досягнень. Ми ось по- винне віддаємо (!) репродукцію картопельно- го буржуа (?), що його викопали в колхозі „Красний Путь ім. Орджонікідзе“ чернігівської округи. Ця картопля є найбільша щодо їх- ної (!) кубатури (!) на території У. С. Р. Р. і пере- вищує кубатуру Румунії, Польщі а гітлерів- ської Германії разом узятих“.

(Докінчений буде).

Червоний беріг Чорного Моря.

Під таким наголовком появилася у березневій числі берлінського місячника „Край і народи“ дуже цікава стаття п. Вальтера Естермана, відповідального політичного редактора відомого німецького щоденника „Ангріф“ (Наступ).

Згадуючи давнє минуле північного берегу Чорного Моря автор порівнює ролі скитів, гунів, аварів і татарів з сучасною руйнівною акцією більшовиків. Золоте руно з нафтою, яку грабує Москва на Кавказі, і отруту чарівниці Медеї з пропагандою, отруйними газами і бомбами, які більшовики постачають до Іспанії. Не змінилась лише доля світоносця Прометея, що все ще даремно стрясав свої ланцюги. „Господарі і володарі країв понад Чорним Морем. Совіти, дбають не про добро й біду грузинів, черкесів і українців, а про пилітку, про нафту Кавказу, про залізо і вугіль обабіч Дону, як про вибухові засоби світової революції. Не для людей і людських прав, які чини ніби боронять, мають для них цінну Крим, великий овочевий сад, багата пшеницею чорна земля України, тифліська низина, що постачає бавовну. Імперіалістична ненаситність Москви спричинила гекатомби жертв, море крові, знищила незалежність України і кавказьких земель...“ Але коли совітська будова стоїть в Росії на глиняних ногах, то на південних окраїнах висить вона азалі в повітрі. В Москві належать частини населення і відламки комуністичної партійної організації до активної опозиції, на півдні кожний є противником Сталіна. У Харкові, осередку українського промислу, уязнено недавно цілий комуністичний партійний провід за протисталінські сепаратистичні змови. Совітську делегацію, яка наважилася оповідати українським колхозникам про добродійства сталінської конституції, просто злінували. Товариші славновісного Стаханова добувають вугіль так повільно, що в січні 1937 р. добуто вугля на 400.000 тон менше ніж в тім місяці минулого року.

Окремий розділ затитуловано „Україна просто не хоче“. „Так само провадять саботаж і нафтові робітники Закавказзя, які добувають так мало нафти, що участь Совітів у світовім постачанні упаде незабаром до зера. На північно-кавказьких низинах, змешкалих козаками, влада не зважається стягати збіжжя по селах, а ще менше відваги мають комісії переводити набір рекрута до полків донських козаків, визначених Сталіном. Деякі совітські урядовці, що переводили цієї зими перепис населення по селах України, не вернулись живими. „Парти-

занти“ не дають каральним експедиціям ГПУ заходити дуже далеко. І в Москві знають дуже добре, що кожна добре організована революція в чорноморських краях малаб успіх, колиб червона армія була задержана якимись подіями на Далекому Сході чи далекому Заході“.

Другою ознакою нового часу на побережжях Чорного Моря автор уважає зміну політики Туреччини супроти Москви. Туркам надокучили безупинні небезпечні московські мандрівки між Одесою та Барселоною. І Рушді Арас замість показувати свою зручність в Женеві, показав її в Мілані у нарадах з графом Чіно. Італійська думка про Чорне Море малаб бути така: Туреччина повинна дати Італійським воєнним кораблям рівне право з со-

вітськими переходити через Дарданелі. Як перша потуга в Балканським Союзі повинна Туреччина звернутися проти Москви і співпрацювати з Італією та поборювати нестерпне повсюдення народів тюркського та кавказького походження в Туркестані, також і на півночі та на сході від Чорного Моря, і робити все, щоб звільнити народи навколо Чорного та Каспійського Моря. Третім знаком звороту є просто революційне перегрупування на Балкані, де ідеї миру Гітлера з одного та московська небезпека з другого боку творять чудеса. Західний беріг Чорного Моря не криє своєї ворожості до Совітів. Під натиском Москви Греція склупчила свої сили в авторитарнім ладі, а Болгарія та Югославія порозумілися. Удар від Чорного Моря був би більш убивчий ніж похід до Байкалу. (Офіцер).

ЗА ЩО ВЖЕ НЕ КАРАЮТЬ?

З приводу покарання жовківським староостою п. Яном Емериком о. Василя Лаврецького в Крехові гривною 50 зол. чи пак 1-денним арештом за заадресування копєрти по українськи („Діло“ з 26. ч. м. ч. 66 із заголовком, як вище) дістаємо з духовних крутіх такі замітки:

З дива не можемо вийти, як може жовківський староста так хибно інтерпретувати обов'язуючі закони, а ще більше дивуємося, як безрадіним чи байдужим виявилось духовенство Жовківщини, що не зареагувало таки зараз з місяця, коли дістало до рук той нелегальний об'їжик з дня 18. III. 1936 ч. С. К. 1/29/36 (про що писало свого часу „Діло“). Адже як не загал жовківського духовенства на своєму деканальному соборі, то бодай хоч і священник, індивідуально міг і повинен був зараз, коли появилася цей *дуже гласний* об'їжик, внести до вищої інстанції, себто до Воевідського Уряду зажалення на хибну інтерпретацію закону з вимогою скасувати *дуже гласний*.

Правний бік справи такий: Урядовою мовою всіх гр.-кат. парохіальних урядів є мова українська. Український протокол чинностей, українські книги помічні, українська кореспонденція зі всіма урядами та установами, духовними і світськими, українська печатка й український підпис душпастиря на всіх актах. Тільки одні книги метрикальні ведуться в латинській мові і в метрикальних справах, за обов'язуючими тепер розпорядками адміністративними, мають душпастирі як „ужендінці стану цивільного“, кореспондувати в польській мові. В усіх інших справах, як будівництво, конкуренція, консервація церков, кантарі тощо прислугує парохіальним урядам,

так само як кожній стороні, приватній особі чи установі, право кореспондувати українською мовою і того права досі ніхто не оспориював. Та не лиш те, але й у всіх письмах метрикальних, виїзних, статистичних виїзних і ін. прислуговує душпастирєві право підписуватися по українськи й українським письмом. Підпис — це індивідуальна власність того, що підписується; важний він на всіх правних, прилюдних і приватних актах, контрактах, протоколах, векселях тощо і ніхто цього права не може відібрати ні оспорювати. Адже ж і жид кладе свій підпис гебрійським письмом і ми бачили правні акти, так підписані.

Висновок: Поки яке нозе, позитивне право не скасує українських печаток парохіальних і церковних та українських підписів, поки не заведуть усього діловодства в іншій, неукраїнській мові, доти священники мають право адресувати всі свої посилки по українськи й українським письмом (треба лиш дати побіч укр. назви поштової також польську). Заборона жовківської поштової адміністраційної влади не обоснована ніким законом і тимсамим нелегальна.

Ніякий культурний нарід не може обійтись без шкільного Товариства, яке в національній державі стає клітиною державно-освітнього апарату, а в мішаній — доповнює її занедбанні чи недогляди в освітній роботі. — Якеж велике значіння для бездержавного українського народу має „РІДНА ШКОЛА“! Пам'ятаймо на це!

КОНСТ. МАЛИЦЬКА.

На хвилях світової війни.

4. СЕРЕД ТАЙГИ.

Вже на Ангари робимо заайомість зі сибірською мошкою. На однім постю радши нам російські авточенці купити собі сітку на лице, а то мошка заїсть. Мошка — це безліч дрібненьких комариків, які так болоче кусають, що непривичним шкіра пухне й запалюється. Місцеві мешканці носять для охорони сітку (звичайно з кінського волосся), вшити в полотно, що творить аче каптур на голову і шию. Жінки окрім того носять літот штани (в зимі їх не носять, хоч як холодно). Місцеві люди до мошки звикли та й не дуже її відчувують, але чужинцеві тяжко її витримати. Мошка заїсть на смерть і худобину, як де в тайзі заблукаться і занесена впаде. Мене, хоч і мала я сітку, так скусала крізь неї, що коли приїхали ми до Богучан, окончного нашого етапу, мусіла я піти до лічниці, бо шкіра вся пашіла.

Богучани — столиця волости. Тут ми представилися нашій начальній владі, приставі, який списав з нами протокол і віддав нас під догляд місцевих стражників. Богучани — це велике село; церква, „батьюшка“, пошта, велика каталашка, лічниці з фельчерами, кілька крамниць — звичайно, як і в інших сибірських селах.

15. липня виїхали ми з Богучан, кожний на своє поселення. Вгору ріки себто ще далі на схід поїхали д-р Охримович, Шухевич, Геруляк, Івашко і Грицьків — вниз ближче до Єнісейська поїхали: Неділка, я з тов. Балицьким, брат Гродький, Курцеба і Стеців. Ми всі були розкинені по Ангари на протязі до 200 верст до найближ-

чого тов. Неділки було від мене 36 км., до найдалшого 1000 км. — до повітового міста 1000 км., до найближчої залізничної станції 100 наших миль.

І стали ми жити на нашому засланні. Те, що спершу видавалось неможливим, страшним, стало живою дійсністю. Ми опинилися далеко від рідного краю, від звязку з культурним світом, поміж чужими людьми, серед суворой сибірської природи.

Приангарський край, положенні по обох боках Ангари, притоки Єнісея, простором більший ніж ціла Галичина, хоч сам творить тільки невеличку частину величезного Єнісейського уезда (повіту). Ріка Ангара в тім місці, де ми жили, широка на 3—4 кілометри. Береги її високі, скелисті, на самій ріці надібуємо часто острови та пороги. Околиці ріки дикі й лісисті. Людські оселі (села) лежать тільки понад рікою, розкинені далеко одна від одної. А поза оселями цілий Приангарський Край вкритий безмежним, непролазним лісом-тайгою.

Дорі тут нема, вся комунікація відбувається рікою — в літі човнами, в зимі саньми. На весну, коли ріка розмерзала і восени, коли замерзала, наставала т. зв. „распуття“, майже двомісячна відлига, що переривала всяку комунікацію з найближчими селами і зі світом. Тоді треба було тяжкими ждати терпеливо на пошту, на листи та газети. Могла ціла Європа відірватися від пня Азії й потонути в океані, а ми про це дізнались би щойно по двох місяцях з американських часописів.

В Ангари безліч усякої риби, дрібної і великої, білої з остиами і червоної без остей. Кожному вільно було тоді ловити рибу без ніяких застережень і риба на всякі способи приладжена була головною стравою нашого щоденного „меню“.

В лісах були всякого роду ягоди та гриби, переважно такі, як і в нас і колиб не погана мошка, що головно садовиться по лісах, можна булоб уживати собі на овочевих вітамінках. У лісах теж ховалися великі звірі: широкорогий олень (сахатін), менший рен, ведмідь, рись, лиси, соболи, горностай, білі заїці (ушкани) та у великій кількості постелі вивірки (белки) — а з птахів готури, тетері, рябчики, на водах стада диких лебедів, качок і гусей. Зате не бачила я там ні воробців, ні ластівок, ні бузків.

У пралісах тайги, що простягаються на північ від Ангари, живуть тунгузи, монгольське племя, первісні автохтони Приангарського краю; але по селах і селитьбах, де ми жили, мешканців називаю „чолдонами“, а вони самі себе „крестіанами“, „православними“, „русаками“. Нарід цей — мішанина різних народів, які тут наперемінно поселялися, наслідки різних засланців, носить сліди цього і в своїм вигляді і говорі. Головним їх заняттям лови та риболовля. Годують теж багато коней, худоби і лосьових собак. З літцем травня або з початком червня сіють на полі збіжжя: яре жито, яру пшеницю, ячмінь і овес, яке досягає дуже гарно за коротке тепле літо, а в першій половині вересня його збирають. Озимини не сіють зовсім. Крім збіжжя у правляють теж бараболою, капусту, моркву, цибулю, редьку, часник і огірки, які прегарно адаються, але квасити там їх не вміють. Жінки сіють лен і коноплі, а яких прядуть нитки і тчуть полотна. Кожна хазяйка має там свої кросна.

За нашого побуту над Ангарою чолдони не платили ніяких податків і звільнені були теж від воєнного обов'язку, зате тяжив на них доволі прикий обов'язок давати підводи себто перевозити в літі човнами, а в зимі саньми всяких урядовців, головно всіх засланців в їх подорожі на місце заслання. Всі громадські справи полаго-

З українського життя у Празі.

ПОХОРОН ІВАНА МІРНОГО.

30. III. ц. р. українці у Празі відправили за вічним спочинком одного з кращих членів своєї громади, невідомого культурно-громадського працівника, активного члена більшості українських організацій у Празі, б. члена Української Центральної Ради, а. о. державного секретаря, члена української делегації на Мирову Конференцію в Парижі, директора канцелярії Українського Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова і т. д. На гріб Покійного поклали п'ятеро десятків вісків з живих квітів у національних барвах. Попрощатися з Покійним прийшли майже всі праскі доколоні українці.

ЗА БУДОВУ УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ У ПРАЗІ.

З нагоди 22. січня — дня Музею ВБУ — до каси Т-ва почали інплатати з ріжких квітів свята невеличкі латки на Українській Дім у Празі. Ці жертви невеличкі, бо походять вони не від заможніших громадян, а від біднішої частини, яка вже, як видно, дозріла до національної свідомості і до виконання свого громадянсько-патріотичного обов'язку. Управа Т-ва на чолі з академіком Ст. Смаль-Стоцьким інспружує всі свої сили, щоб прискорити будову Українського Дому. Але це залежить не від Управи, а в першу чергу від жертвості нашого загалу.

ВИКЛАДИ ПРОФ. БОЧКОВСЬКОГО ПРО КАНАДУ.

Після свого поверну в подорожі по Канаді проф. О. Бочковський зробив цілу низку викладів про життя наших заокеанських братів. Подорож О. Бочковського та його цінні вислади на культурно-національній темі там у Канаді і тут в Європі причислялися до навчання і поглиблення зв'язків між українцями цих двох континентів. На літо ц. р. до Канади запрошений проф. Д. Дорошенко, а проф. О.

Бочковський з доручення Т-ва Прихильників Української Політехніки відіждуть до Злучених Держав Півн. Америки.

В СПРАВІ СКЛИКАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО НАЦ. КОНГРЕСУ.

Підготовкам таким до скликання Всеукраїнського Національного Конгресу й далі займає провідні політичні кола нашої еміграції. Під кінець березня ц. р. з цією метою відбулася у Празі нарада, в якій взяли участь і представники з краю. Виявляється, що ідея такого Конгресу находить все більше поширення серед українського загалу та що цей загаль починає відчувати потребу в об'єднанні розпоросених українських національних сил. На Конгрес покладаються великі надії. Тож не дивно, що і перешкоди до його скликання немає. Але треба подивитися, що Конгрес у тій чи іншій формі відбується.

ЛИЦАРІ ЗПІД ТЕМНОЇ ЗВІЗДИ.

Щоб ширити жагоду та розбрат серед українців на еміграції, чимсь „невідомою“ злочинна рука розсилає безплатно на адресу наших установ, організацій та окремих осіб неперіодичне видання п. н. „Лицар України“. Справами українські лицарі голосно заявляли: „Йду на вас!“ і виступали з відкритим чолом. А різні провокатори, що користуються цією назвою, виступають анонімно і нападають зза вугла.

ВИДАВНИЦТВА УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ.

У м. березні ц. р. Видавництво Т-во „Український Пласт“ у Празі з нагоди 25-ліття Українського Пласту видало серію — 4 штуки — по мистецтві виконаних у барвах листівок на пластові мотиви, працю молодого талановитого майстра-пласту М. Григорієва. Також появилася друком цікава драма на 4 дії п. н. „Останній“, що її написав Фотій Мелешко. Дм.

— о —

За здоров'я та основи розвитку українського народу.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО ПРОТИАЛЬКОГОЛЬНОГО І ПРОТИНКОТИННОГО Т-ВА „ВІДРОДЖЕННЯ“.

В понеділок 29. III. м. відбулись Загальні Збори Т-ва „Відродження“ у доміці Т-ва (вул. Чарницького ч. 26) при участі 52-ох членів, делегатів філій та кружків Т-ва „Відродження“ і

13 представників преси та декількох центральних установ.

Збори відкрили в год. 12.45 пополудні голова д-р С. Парфанович-Волчуков і привітали представників преси, товариств та членів. Згадав померлих членів, що їх пам'ять вшанували присутні повстанням з місць. Зборами проводив проф. д-р І. Раковський на перемину з проф. Ю. Каменецьким, секретарював І. Костюк. Збори прийняли протокол з попередніх Заг. Зборів, що їх відчитав секр. І. Костюк і після того голова склав обширний звіт з рухливої діяльності Головної Ради. З цього звіту присутні довідалися, що Головна Рада, а радше голова з декількома членами Ради виконала дійсно великанську організаційно-пропагандистську роботу, очистила Т-во „Відродження“ зовсім з довгів та залишила ще в касі 1.000 зол. готівки. Тому кожний член може радіти, що є бодрі-одно поважне вже нині центральне т-во у Львові не лише без сотника довгу, але і ще з добре налаштованими фінансовими справами. Дуже велика теж заслуга в тому дох урядовців Т-ва „Відродження“, що жертвенно працювали буквально цілий день за дуже низькою винагородою. А що праця урядовців була дійсно велика присутні переконалися з друкованого звіту з діяльності Г. Ради в журналі „Відродження“. З нього виходить, що канцелярія подала 1.224 листів, вислала 8.271 друку та упісень, 136.200 примірників журналу, книжок, календарів то-що. Організаційна праця Г. Ради замикатється числом 110 кружків (12 основаних у діловому році) і 13 філій (6 заснованих у діловому році). Т-во „Відродження“ має 1.374 членів абстинентів, а всіх членів 1.395. На жаль

джуван на „сході“, яка збиралася в міру потреби. У „сході“ брали участь тільки самостійні господарі-мужчини, і без ніяких парламентарних форм рішави все одностайною постановою („пріговор общества“).

Чолдони, хоч зовсім неосвічені, але з природи інтелігентні та цікаві. Дискретні в питаннях, але дуже точно все запитують і зміють азочити на все підмічене зараз пісно „частушку“. В обичаях і при ріжких обрядах дуже етикетальні. Флегматичні до краю, хитрі, зміють мовчати, де треба і не виявляють своєї думки. Люблять гріш і матеріальні користи, але брутально цього не показують. Всі православної релігії, але тільки офіційно належать до церкви тому, що хрещені, бо в душі зовсім погани, забобонні. Поправді служать двом богам — і Богові в церкві ставлять свічку і своїм шуліканам вішають шматки на камінь або дерево. Прийде помір, кличуть батюшку, щоб хресним ходом обійшов село, а римоначасно по ночах розпалюють аз селом „дерев'яний вогонь“, який на їх думку чистий і збереже народ від пошести. Чолдони ходять до церкви (як є у селі церква), сповідаються, постять і безлічно йон („богами“) заявляють хату, але не мають найелементарніших відомостей про Христа та його науку. Посаї в їх житті нема, ні святоніх гарних обрядів, ні пісень. Молодь грає на гармошці і співає „частушки“ (ніби наші коломийки) ось в тому роді:

„Ла мой мізай без галаш,
Дя на мордочку он харош“

А так я зявлася з тим народом за час мого побуту на Ангари, з тим всіма Шурами, Машами, Еборами, брада участь у всіх їх родонних ралоніх і сміхках і почувалася так добре, як на нічній українському селі.

(Далі буде).

Українська Вирізня Радіоприймачів

„ЕРГОН“

пошукує першорядних

продавців

голошення з референціями

Львів, ул. Потоцького ч. 58.

тел. 117-32.

1-2

Т-во не могло поширити своєї діяльності на Волині з приводу відомої там політики. Всеж таки в кількох місцевостях на Волині пороблено заходів над заснуванням чи пак відновленням діяльності колишніх кружків. Далі Г. Рада поглибила пропагандистську працю, поширивши значно свої видання так, що в 1936. р. видала 136.200 примірників журналу, книжок, календарів і т. п. Від 1928. р. до кінця березня ц. р. Т-во вислало у край 808.400 примірників протиалькогольного літератури. Крім того Г. Рада уклала в лютім ц. р. IX. з черги протиалькогольний і протинкотинний курс, численні виклади по школах для молоді і по селах.

У діловому році Г. Рада присвятила теж багато уваги організації шкільної та академічної молоді. Сада теж підкреслити, що Т-во „Відродження“ не дстає ніяких субвенцій від держави чи від управи м. міста, спираючись свою реальну і незвичайно корисну акцію виключно на власних силах українських абстинентів та прихильників. І лише апетії праці фінансового референта дир. Ф. Волчука завдячує Т-во дійсно гарні фінансові осяги. Присутні почули, що від 1934. р. касові впливи й обороти більшають з року на рік і дійшли в 1936. р. до 57.145 зол. Вкінці голова д-р С. Парфанович сказав, що не буде далі головою Т-ва, бо за свою важку і жертвенну працю зустрічає лише перепони та ще кампанію. З черги складав звіт проф. А. Антонович про діяльність протиалькогольних гуртків молоді та діяльність союзу українських студентів абстинентів. Касовий звіт склав скарбник О. Роїк. Після делегата кружків і філій склали дуже річеві і цікаві звіти з діяльності у краю, торкаючись усіх труднощів праці в терені. В імені контрольного комісії дир. П. Чубатий поставив анесок признати Головній Раді абсолюторію за її діяльність, а голові д-р С. Парфанович, фінансовому референту дир. Ф. Волчукові та обом урядовцям Т-ва висловити признання і ширю подяку за їх повну посвяти, корисну працю для Т-ва.

Над звітами розвинулась оживлена дискусія. Деякі промови критикували Г. Раду, головню за дотеперішній спосіб редагування журналу „Відродження“, інші просили голову, щоб залишилася далі у провіді. Крім того молоді промови вказували на необхідне зв'язання ідеології Т-ва з національною ідеєю. Основні висновки промови дала голова д-р С. Парфанович. Після того Заг. Збори признали Головній Раді абсолюторію через ахлямацію.

На анесок м-ра Я. Чуми, голови другої комісії матки (перший анесок д-ра З. Залуцького про вибір комісії-матки перепав), Заг. Збори вибрали більшістю голосів до Головної Ради таких осіб: дир. Ф. Волчука, 2) дир. О. Роїка, 3) м-ра М. Ценка, 4) проф. Ю. Каменецького, 5) п. М. Никифорчина, 6) проф. А. Антоновича, 7) м-ра К. Добрянського, 8) ред. В. Глібовицького, 9) м-ра Б. Галайчука, 10) Я. Джиндру, 11) Б. Томкова, 12) п. М. Цана та 13) п. Я. Літницького.

До Контрольної Комісії ввійшли: д-р С. Парфанович-Волчуков, дир. П. Чубатий і м-р М. Хомляк.

Тому, що Заг. Збори не вибрали голови і що дир. Ф. Волчук та д-р С. Парфанович-Волчуков зрезигнували зі свого вибору, нова Головна Рада вибере голову зпоміж своїх членів, а на їх місце ввійдуть мабуть заступники.

Після поладнання ще кількох анесків Заг. Збори закінчилися по год. 4-й пополудні відспіванням національного гімну.

Англія має нові клопоти з Індією.

Індія переходить тепер крізу провінційних самоуправ. І, квітня входить у життя нова конституція, що дає британським губернаторам право завішувати рішення самоуправних провінційних урядів. Губернатори не хотіли обійцати конгресові (національній) партії, що не користатимуться з тих повноважень,

тому в 6-ох провінціях, де та партія має більшість, зовсім не утворено урядів.

Підчас вчорашніх демонстрацій проти нової конституції поліція арештувала 17 членів конгресу.

Офіційні кола Лондону сподіються, що цю крізу вдасться небавом залагодити.

СТОРИНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Електричне вухо.

Протилетунська оборона повітряної армії, це доволі важке та складне завдання.

У Франції аж після довголітніх спроб та до-
слідів, аж після того як улаштували п'ять обо-
ронних ліній між кордоном та Парижем, доби-
лись до того, що стан оборони Парижа можна
вважати бодай як-так задовольняючим.

Це ні трохи не дивно. Аджеж ворог не піде до
наступу явно. Він буде намагатися використати
для своїх цілей нічну темряву. Знову при незви-
чайній швидкості сьогоднішніх літаків, для обо-
рони дуже мало буде часу на те, щоб належно
приготуватися й відбити ворожий наступ. Отже
найважливішим питанням у протилетунській обо-
роні, це дізнатися вперше про летунський наступ,
дізнатися в пору відкіль летять ворожі бом-
бомети.

Людське вухо не надається до цього. Без
допомоги відповідних приладів, людське вухо
почує гудіння ворожого двигуна аж тоді, коли
він буде вже дуже близько. Крім цього воно не
дасть ніяких вказівок, щодо напрямку, тобто про
те, звідкіль надїжджає ворожий літак.

Як кіт наслухує...

Всі знаємо, що означення напрямку зі слуху
для нас дуже важке й стає просто неможливе,
коли почуємо відразу кілька вигуків, або коли
змішається відгомін. Деякі домашні тварини кра-
ще вивінують слухом, ніж людиною.

Нпр. кіт, не зважаючи на те, що він освоє-
ний, зберіг багачко своїх ловецьких здібностей
та інстинктів. У випадку наслухування саме кіт є
для нас найкращим зразком, тим більше, що він
повне здебільша вночі й користується тільки
слухом. У kota вуха дуже ворухки, тимто й при-
способлює він їх дуже швидко до наслухування.
Варто приглянутися котові тоді, як він почує
легенький шорох, шелест. Коли кіт почує якийсь
ледви помітний шорох, він негайно наставляє ву-
ха в усіх напрямках навіть узад, однак завжди
одно інакше від другого. Дуже швидко після що-
го, майже негайно, кіт повертається туди, куди
слід, звідкіль справді йде шелест.

Досліди виявили, що в цій ділянці (наслуху-
вання), на перше місце вибивається кіт. Він най-
швидше збагне напрямку і то без помилки. Ціка-
во, що поза котом, собакою, ще найкраще наслу-
хує, ще найбільше сторожка є курка. Хоч і не
має вона ворухки вух, проте в неї є спромога
дуже швидко повертати голову в усі боки, бо в
неї дуже гнучка й поворотна шия. Ось так і на-
ставляє вона на всі боки голову й вуха й таким
чином швидко відкриває гомін, що її цікавить, та
його напрямку. Ключка дуже швидко й певно по-
чує курчат, без уваги на те, що ще їх не може
побачити.

Електричне вухо.

Ці звірята є зразком для підслухових апа-
ратів (приладів), що їх будують люди.

Замість вух, підслухові апарати мають дуже
чутливі мікрофони, що складаються на телефо-

нічні слухальця, тільки багато більші. У кожному
підслуховому апараті є чотири, або й шість таких
мікрофонів, скерованих у різні боки. Голос, що
впадає до мікрофону слухальця, викликає в ньо-
му електричні хвилі. Ці хвилі після відповідного
посилення й переходу через деякі прилади, появ-
ляються на своєрідному екрані-таблиці як світля-
ні лінії.

Глядач повертає апаратом так, щоб згадані
світляні лінії на екрані зіткнулися в одну лінію. То-
ді стрілка на апараті направляється просто на
предмет, що видає гомін.

Коли в підслухових апаратах є доволі мікро-
фонів, то вони вказують не лише поземний напрям-
ок, але й кут піднесення, тобто висоту, що на
ній є предмет, що спричинює гомін, отже й во-
рожий літак.

Підслухові апарати, як бачимо незвичайно
чутливі, більше як тваринні вуха, що можуть по-
чути тільки поземний напрямку, а на висоту мало
вразливі, а то й зовсім ні.

Треба згадати ще й про рефлектори. У но-
вій армії є такі рефлектори, що як тільки
„зловлять“ у свій промінь ворожого літака, то
автоматично, негайно записують напрямку його
лету та кут піднесення (як високо він летить).

Однак ворожі летуни добре знають про такі
рефлектори. Вони доволі легко втікають зі свої-
ми машинами зпід опіки рефлекторного промін-
ня. З уваги на те, підслухові апарати є такі кра-
щим засобом оборони перед ворожими літаками.
Вони швидше найдуть ворога. А як уже його на-
дуть, то тоді треба його чимскорше „підстріли-
ти“, заки, капосний наробить шкоди. Це вже не
така легка справа. До цього треба ще багато ін-
ших „приладів“.

Стріляно й числа.

Скажимо, що ворожий літак летить зі швид-
кістю 360 кілометрів на годину, значить 100
метрів на секунду. Коли його „найшли“ на 6 кі-
лометрів від гарматної батареї, то за одну мі-
нуту він уже буде над нею. Отже треба страш-
но спішитися зі стрілами. Коли летить високо на
4.000 м., то гарматне стріляно долетить до нього
аж за 15 або 20 секунд. За той час літак полетить
півтора або й два кілометри вперед. Саме на-
стільки й треба пересунути ціль, (до двох кіло-
метрів), щоб стріляно розірвалося не далі як 50
метрів від цілі. Інакше воно нічого ворожому лі-
такові не зробить.

Як бачимо, на все треба великої підготовки,
дбайливого вишколу людей і доброго матеріалу.
Та ще й у висліді те все не дуже то й успішне...

Адже завжди якась частина ворожих літаків
потрапить перебитися через перешкоди й не-
стримно полетить далі.

Тому найуспішнішою протилетунською обо-
роною є сильне летунство.

Тільки воно може бути належним відпором
для загонистого крилатого ворога, бож тільки во-
но може його прогнати, або зістрілити.

—o—

ки. Наприкінці просить Герванос, щоб ван Смі-
тен прислав йому мішок перцю. Та перцю вже
не дістав. Ван Смітен відписав коротко:

Баранячі голови.

„Ваше замовлення я дістав. Перцю не ви-
шло, бо по тім усім зриваю з Вами всі взає-
мини“.

Дальше ван Смітен відкидає домагання за-
платити за страти пана Герваноса та замінив,
що в Ляйпцігу, де менше „баранячих голів“, як
у Мерсебургу, вже від кількох місяців захоп-
люються новим напінком, а купці роблять зо-
лоті інтереси.

Зірвані взаємини.

Новсмак було панові Герваносові таке пи-
сання, навіяне сарказмом. Зірвав торговельні
взаємини не тільки з ван Смітенем, але й із усі-
ми амстердамськими купцями. Чи добре на то-
му вийшов? Невідомо. Відомо тільки, що меш-
канці Мерсебурга почали шойно від 1650 р.
пити ароматичний напінком, коли в Ляйпцігу
кава панувала вже від 1637 р. Зате сьогодні на-
певно вже не приправляють кави на росолі.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНОСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

ДАЙТЕ ОГЛОШЕННЯ ДО
НАШОГО ЩОДЕННИКА

ВИНАХІД ІНЖ. ІОГНА НУСБАВМА.

Між електричним товариством у Відні і
власником одної каварні повстав конфлікт, що
цікавить не тільки Відень, але і міжнародні
правничі кола.

Австрійський винахідник інж. Іоган Нус-
бавм сконструював апарат, що при його помо-
чі можна заощадити 50% електричної енергії,
зуживаної до освітлення чи т. п. Вістка про ви-
нахід появилася у віденській пресі, але публі-
ка привітала її скептично. Востанок власник од-
ної каварні порішив випробувати апарат інжи-
нера Нусбавма. При кінці місяця чисельник по-
казав, що справді зужито половину менше
енергії. Тоді й інші каварні, і то найбільші,
стали замовляти апарати.

Цей винахід не на жарт затривожив елек-
тричне товариство. Воно заявило власникові
каварні, що, якщо він не позбудеться того
апарату, мусітиме платити повну найвищу ціну
за зужиту електричну енергію, а не матиме ні-
яких полеш, як досі.

Власник каварні подав справу в суд. Цією
справою цікавиться цілий Відень.

—o—

ПОЛЮВАННЯ НА СЛОНІВ — МУРИНСЬКОЮ ТОРГОВЛЕЮ.

Американець Тома Балентіно дав інтерв'ю
представникові „Дейлі Експресу“, де поділив-
ся своїми враженнями з полювання в Танганьї.
Незадоволений із свого кількомісячного по-
буту на чорнім суходолі, назвав американець
свої враження „зorganizованою торгівлею на
диких звірат“. Мешканці пустині і пущ, щоб
заробити на багатьох прогуляках ловців і сно-
бів, стали професійними наганячами.

Полювання на слонів — це найбільша атрак-
ція Африки. Мурини женуться з криком за
слоном і спрямовують його до стійки ловця.
Ловець стріляє та втім спостерігає, що до без-
бронного звіря стріляють і мурини. Балентіно
брав кілька разів участь у тій „торговлі куля-
ми“, як сам це називає, але ніколи не міг стрі-
лити. Набрав великої відрази до тих полювань.

„Дейлі Експрес“ називає ті ескапади в глїб
Танганьї екстравагантцією та натяганням
кишень туристів і запалених ловців.

—o—

НАРЕЧЕНИЙ 130 ПАНЯНОК.

Поліція в Солуні арештувала артиста, який
називав себе Петром Сакісом, але послугову-
вався ще кількома іншими прізвищами. Спе-
ціальність Сакіса — це заручини. Виманчував
від своїх суджених гроші і відтак щезав без
сліду. Сакіс записував собі дуже докладно всі
свої заручини і після арештування знайшли
при ньому докладний список усіх його „судже-
них“ та їх зниклих. Цей реєстр поміг поліції
ствердити, що Сакіс був одночасно судженим
130 жінок. Найцікавіше те, що він справді ще
був п'яруком, бо ще ні разу не оженився.

Весняні матеріяли

480 3-4

вже надійшли

„ЛЕЩКІВ“ ЛЬВІВ

КОПЕРНИКА 4

Кава в росолі.

300-ліття ароматичних зернят.

Кава в росолі.

Лист від відомого купця та прибка кави ви-
кликани в домі пана Герваноса велику сен-
зацію. Шановна дружина купця вважала, що
вода — це невідповідна рідина до такого екзо-
тичного товару й тому заварила потовчені вла-
сноручно в мазді зернятка в... росолі. Цей на-
пінком із „отрийливим смаком“ (як казав пан
Герванос) ціла родина випила з великим піє-
тизмом. Згодом пан Герванос сів за бюрко й
написав до Вп. п. ван Смітена досадний лист, у
якому обурювався на безличність купця, що
прислав такий обридливий товар. Герванос до-
магався рішуче, щоб ван Смітен звернувся йому
16 німецьких грошів, виданих на чисткові лі-

Діялось це в 1637 р., рівно 300 літ тому.
Шановний добродій ван Смітен, поважний ам-
стердамський купець, одержавши перший транс-
порт кави з Бразилії, після прибуку цього то-
вару своєму довголітньому клієнтові в Мерсе-
бургу, відомому купцеві Герваносові. До по-
силки додав таку записку:

Проба смаку.

„Від багатьох літ лучить нас сердечна при-
язнь. Оце одержав я заморський товар і пере-
силю прибуку Вам, щоб шановна Ваша дружина
молода ті зернятка та заварила їх у воді. На-
пишіть, чи смакував Вам напінком, а я повідом-
лю про ціну та подальші інформації“.

ПРАВНИЧА СТОРІНКА.

Умовини праці і платень

РІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ.

Рішення надзвичайної розсудливої комісії про збірні договори праці та винагороду.

Міністр сусільної опіки покликав надзвичайну розсудливої комісію, що по трьох засіданнях усталила для 18 січня н. р. умовини праці і платні рільних робітників на 1937/38 р. на просторі ковідства: станіславського, тернопільського і львівського крім повітів: синьцького, хоросинського, березького, прослянського, перецького, ривського, ланцюгського та ще трьох чисто польських повітів. Рішення цієї комісії оголошено в „Урядовій Державі Мін. сусп. опіки“ з 20. лютого н. р. ч. 4, пов. 33 з тим, що воно об'язує лише один рік, а саме від 1-го квітня 1937 р. до 31. березня 1938 р. Це рішення торкається усіх рільних і лісних працівників та землетручів у них рільних робітників, а саме: формалів, пастухів, сторожів, лісників, робітників нижче 24-ох років, карбових, полівних і гумених та ремісників, далі денних і сезонних рільних робітників та жінок лісових працівників (галицьких і т. п.). Рішення цієї комісії є основою індивідуальних договорів працевлаштування з робітниками. Якщо індивідуальні договори об'язують умовини менше корисні для робітників, ніж їх усталине рішення загальної комісії, тоді на основі закону об'язують саме умовини цього рішення. Зате всі індивідуальні договори з кориснішими умовинами для робітників, ніж їх передбачує це рішення, об'язують на час їх закінчення. Далі працевлаштує не може об'язати існуючих умовин винагороду ні не може змінити усталиних цим рішенням чинити на жінці (наприклад на гроші). Заміна чинити без згоди робітника неможливо. Якщо обі сторони, себто працевлаштує і робітник не вдоволені індивідуального договору праці найпізніше до 31. грудня н. р. тоді договір продовжується мовчально на черговий рік. Працевлаштує об'язаний до 30 днів від дня вступлення до праці вилати робітникові об'явку на книжечку, що об'язує вилати йому ординарію, платню і спис переліку інвентаря.

Час праці.

Розклад години праці комісія усталила ось так:

Місяць	Праця до полудна	Перерва на спідання	Перерва на обід	Праця до вечора	Перерва на вечір
Січень	7:30—11:30	—	1 1/2	1:00—3:30	—
Лютий	7:30—11:30	—	1 1/2	1:00—4:30	—
Березень	1—10 11—20 21—31	6:30 — 11:30	— — 1 1/2	1:00—5:00 1:00—5:30 1:00—6:00	—
Квітень	1—10 11—20 21—30	6:00 — 11:30	1/2 — 1 1/2	1:00—6:10 1:00—6:30 1:00—6:50	—
Травень	1—10 11—20 21—31	5:30 — 11:30	1/2 — 1 1/2	1:00—7:00 1:00—7:20 1:00—7:30	1/2
Червень	1—10 11—20 21—30	5:30 — 11:30	1/2 — 2	1:30—7:50 1:30—7:50 1:30—8:00	1/2
Липень	1—10 11—20 21—31	5:30 — 11:30	1/2 — 2	1:30—8:00 1:30—7:50 1:30—7:30	1/2
Серпень	1—10 11—20 21—31	5:30 — 11:30	1/2 — 2	1:30—7:20 1:30—7:00 1:30—6:30	1/2
Вересень	1—10 11—20 21—30	5:30 — 11:30	1/2 — 1 1/2	1:00—6:10 1:00—5:50 1:00—5:30	—
Жовтень	1—10 11—20 21—31	6:00 — 11:30	— — 1 1/2	1:00—5:20 1:00—4:50 1:00—4:20	—
Листопад	7:00—11:30	—	1 1/2	1:00—4:20	—
Грудень	7:00—11:30	—	1 1/2	1:00—3:15	—

На випадок пильних польових робіт, нпр. у часі засівів і жнива робітники об'язані працювати довше, але за окремою винагородою 25 сот. на годину. За спізнання до праці працевлаштує має право платити 20 сот. за кожну годину. На випадок злиного дощу або виняткової непогоди не слід змочувати праці в полі. Згаданий час не торкається пастухів, нічних сторожів і дозорців. Обхід коней і худоби відбувається поза годинами праці без спеціальної доплати. Пастух є звільнений від праці що третю неділю або свято. На випадок наглої потреби під час сінокосяння або жнива, робітники об'язані працювати теж в неділю або свято за винагородою по 35 сот. за годину. Сторож, призначений на спанню в часі виконання своїх обов'язків, працевлаштує може покарати за першим разом гривною 5 кг. жита, за другим разом гривною 20 кг. жита, а за третім разом зовсім позбавити зі служби. Робітник дістає під час року 8 днів платної відпустки в несвятоці дні.

Винагорода формалів.

Ординарій дістає 100 зол. річно, платних квартально або кожного місяця з долини. Крім того дістає ординарію першого місяця кожного кварталу. Ординарій складається з 2-ох сотників пшениці і 6-ох сот. жита, а в деяких повітах 7 сот. жита. Де не сіють пшениці, дістають саме жито з тим, що за один сотник пшениці розчислюється 130 соти жита.

В повітах: Бібрка, Борщів, Чортків, Дрогобич, Городенка, Коломия, Копичинці, Сокаль, Перемишль, Рудки, Самбір, Скалат, Снятин, Тернопіль, Терехівка і Заліщики припадає 12 соти ординарію; в повітах: Броди, Бережани, Бучач, Городок, Камінь Струмилів, Мостиська, Львів, Підгайці, Перемишляни, Радехів, Рава Руска, Рогатин, Станіславів, Стрий, Товмач, Збарж, Зборів, Золочів, Жовква і Жидачів — 11 сотників; і жінки на просторі колишнього богородчанського повіту та в повітах: Добромиль, Долина, Яворів, Калущ, Косів, Лісське, Любачів, Надвірня на просторі кол. печеніжинського повіту — Сколе і на просторі кол. старосамбірського повіту і Турка — 10 соти. Ординарій дістає теж 30 а поля обробленого лісовими кіними і навоженого під бараболо. Якщо не дістане поля — працевлаштує об'язаний дати робітникові в осінь 32 соти бараболо. Дістає теж 3 а 60м² обробленого поля недалеко домія під городину. Далі ординарій може тримати одну корову і телу до 2-ох місяців. Працевлаштує дає в літі безплатно пасовисько або зелену пашу, на яку точно означену кількість сіна, соломи на підстилку, бараболо і буряків. Якщо працевлаштує заборонити тримати робітникам корови, об'язаний дати протягом 6-ох літніх місяців по 3 літри молока, а протягом шістьох зимових місяців по 2 л. молока. Якщо робітник сам не користує з цього права тримати корову, тоді дістає шість літніх місяців по 2 л. пш. а. молока, шість зимових місяців по літатора л. молока. Крім того ординарій може тримати 12 курок та дістає відповідне помешкання, найменше одну кімнату з підлогою. Вкінці дістає теж річно 5 м. твердого і 4 м. м'якого дерева на опал і то або квартално або щомісяця. (§§ 15—20).

Винагорода робітників нижче 24-ох років.

Всі робітники від 18 до 21 р. життя дістають ординарію з такими змінами: 80 зол. річно, 1 сотник менше збіжжя, поля під бараболо 15 а, 4 м. опалового дерева, молока а жниї 1 л. а в літі літатора л. дено або паші для одної корови. Робітники, але не жонаті, від 21 до 24 р. життя 100 зол. річно і пів сотника збіжжя більше ніж робітники від 18 до 21 р. життя. Зате жонаті робітники від 21 р. або жонаті, які вдержують родину, дістають платню та ординарію, як вище згадані ординарії, згідно з §§ 15—20.

Гумени і карбові дістають 145 зол. річної платні, полеві 120 зол. та один сотник більше пшениці ніж формалі а одну літру молока більше.

Працевлаштує не можуть при жінці календарного року звільнити внаслідок старечої неадісності до праці тих робітників, що працювали безперервно 35 років або найменше 25 років, а в останньому випадку лише тоді, коли скінчили 55 років. Зате на випадок неадісності до праці внаслідок старості, працевлаштує можуть ви-

слати їх на емеритуру з тим, що вона заповнює йому 50% нормального винагороду. До служби зачислюється роки від 21 р. життя. На випадок смерті вище згаданих робітників, жінка і діти мешкають ще пів року і дістають винагороду за один квартал.

Винагорода служби.

Служниця, що обходять худобу і доять — дістають 80 зол. річно 9 сотників збіжжя ординарії, з того 2 соти. пшениці і меліни збіжжя; 2 л. незбираного молока денно і 15 а землі під бараболо. Якщо мешкають у лісових помешканнях дістають теж відповідну кількість опалу.

Винагорода ремісників.

Ремісники (ковалі, стельмахи) які не мають кваліфікації, лише трирічну самостійну працю та ремісники, які не мають навіть практики, дістають один сотник пшениці а один соти. жита більше ніж формалі і 110 зол. річно. Зрештою винагорода така сама як формалів.

Ремісники звільнені на час відпустки з найменше 5-ти річною працюю після звільнення, дістають ту саму винагороду, що формалі а такими змінами: 180 зол. річно, 1 сот. пшениці та 1 сот. жита більше. Мають право тримати 2 корови. Якщо ремісник тримає лиш одну корову, дістає замість другої корови 1 л. молока денно. На випадок заборони тримати взагалі корови, ремісник дістає по 3 л. молока денно в 6-ох зимових місяцях і по 5 л. денно в 6-ох літніх місяцях.

Ремісники, які мають диплом звільнення і щонайменше 15 років професійної праці, дістають 240 зол. річно та 1 соти. пшениці і 2 соти. жита більше ніж формалі. За неоправдані спізнення працевлаштує може відтягнути ремісникові 60 сот. за кожну годину.

Жінки і дітята, які лише доять корови та мають молочарське навчання, не об'язані дояти більше ніж 10 коров. Вони дістають по 1,10 золотих місячно за доями корови, і безплатно фартух до праці або 4 зол. річно на закуп фартуха.

Постійні денні робітники.

За постійних денних робітників комісія вважає тих робітників, які закріплюють а працевлаштує індивідуальний договір погоджуючись постійно працювати, найменше 200 днів річно при одночасним означенні числа днів праці і а літі і а зимі. Комісія ділить постійних денних рільних робітників на такі три категорії, бо відповідно до неї припадає винагорода, а саме: I. жінки понад 16 і мужчини від 17 до 20 років життя; II. мужчини від 21 до 24 р. життя і III. мужчини понад 24 р. життя. З цієї метою поділила теж комісія простір ковідства: львівського, станіславського і тернопільського на такі два райони: I. повіти: Бібрка, Борщів, Броди, Бережани, Бучач, Чортків, Дрогобич, Городок, Городенка Камінь, Коломия, Копичинці, Львів, Мостиська, Підгайці, Перемишль, Перемишляни, Радехів, Рава Руска, Рогатин, Рудки, Самбір, Скалат, Снятин, Сокаль, Станіславів, Стрий, Тернопіль, Товмач, Терехівка, Заліщики, Збарж, Зборів, Золочів, Жовква і Жидачів.

II. повіти: Простір кол. богородчанського повіту, Добромиль, Долина, Яворів, Калущ, Косів, Лісське, Любачів, Надвірня, простір колишнього печеніжинського та старосамбірського повіту, Сколе і Турка. На цій основі комісія усталила для постійних денних робітників найменшу загальну винагороду за день праці ось так:

	Час праці	Район	Категорії робітників		
			I	II	III
I	Квітень-Травень-Червень	1	090	100	110
		2	080	090	100
II	Липень-Серпень-Вересень-Жовтень	1	120	130	150
		2	110	120	140
III	Листопад-Грудень-Січень-Лютий-Берез.	1	080	090	100
		2	070	080	090

Заробітки постійних денних робітників виплачують працевлаштує що тижня з долини з тим, що під час перших 60 робочих днів працевлаштує має право затримати 1/3 заробітку як кавію, що II виплачує найпізніше з кінцем березня 1938 р.

СЕЗОНОВІ РІЛЬНІ РОБІТНИКИ

За сезонних робітників комісія вважає тих рілних робітників, що контрактують до постійної праці в сезоні, від дня підписання договору аж до закінчення всіх рілних робіт. Якщо часу праці заздалегідь не устійнили, то обі сторони мають обов'язок виконати договір на 14 днів наперед. Комісія устійнила найменшу місячну винагороду сезонних місцевих і замісцевих рілних робітників, приймаючи вище згаданий поділ повітів на райони і робітників на категорії, ось так:

Район	Категорії сезонних робітників		
	I	II	III
I	20 зол.	24 зол.	28 зол.
II	16 зол.	20 зол.	24 зол.

Винагороду сезонним робітникам платять працдавець що-місяця з долини з тим, що за-тримує впродовж 2-ох місяців 50% грошової виплати як кавцію, що II виплачує робітникові найпізніше останнього дня сезону. Крім того сезонні місцеві робітники дістають квартирно з долини: 100 кг. жита, 30 кг. пшениці, 30 кг. ячменю і 400 кг. бараболі з тим, що бараболі можна видати щойно в осени. Замісцеві сезонні робітники дістають тижнево з гори: 15 кг. картофелі, 3 і пів л. незбираного молока, 3 і пів кг. житної муки, 1 кг. пшеничної муки, 1 кг. каші, 1/4 кг. солонини і 1/4 кг. соли. За угодою можна змінити устійнені натуралії на інші. Збіжжя мусить бути добре, здорове та чисте. Крім того сезонні замісцеві робітники дістають спільне помешкання, окреме для мужчин, окреме для жінок, спільну кухню, пральню, безплатний опал,

світло і потрібне начиння до варення та їди. На 25 робітників припадає одна кухарка, яку оплачує працдавець з тим, що вона тоді звільнена від іншої праці. Кошти подорожі до місця праці платять працдавець, а сезонним замісцевим робітникам, які працювали в одного працдавця цілий сезон, працдавець платить теж кошти поворотної подорожі. Все потрібне робітникам приладдя до праці дає працдавець безплатно з тим, що його мусять звернути по скінченні праці. Інші рілні робітники, які годяться працювати лише час від часу на деякі дні дістають винагороду не меншу ніж постійні денні робітники.

ВИНАГОРОДА ЛІСОВИХ СТОРОЖІВ.

Лісові сторожі, які заняті в лісі нижче 250 га, дістають 120 зол. річно; понад 250 га. 140 зол. річно. Винагорода платна квартирно або місячно з долини. Крім того дістають 1,8 га. доброго, або 3,2 га. лихого ґрунту під засів збіжжя. Замість ґрунту дістають 12 сот. зайняті в лісах нижче 250 га) або 14 сот. твердого збіжжя (в лісах вище 250 га), 32 сот. бараболі або 30 а поля під бараболі. Далі мають право тримати 2 корови з телятами до 6-ох тижнів і дістають пашу для худоби. Вкінці дістають опал. безплатне помешкання, 8 днів відпустки річно. На випадок смерті жінки і діти мешкають ще пів року безплатно і дістають винагороду за один квартал.

Тепер кружки і Філії „Сільського Господаря“ повинні якнайшвидше організувати українських рілних робітників в окремі секції охорони праці і подбати про те, щоб ніде не використовували наших робітників. Якщо ми цього не зробили, страшно нужду українських рілних робітників використають нелегіт. комуністи та польські людологи та не заважаючи довести навіть до кривавих заворушень — як вчинили минулорічні події в Комарнівщині та Кречовичах, щоб лише збити свій політичний капітал.

— 0 —

ЧОМУ КНЯЖНА ЕТОЛ НЕ ХОЧЕ

САМОСТІЙНОЇ УКРАЇНИ?

ЖЕНЕВА. (Офіор). В Лондоні відбувся недавно другий „Конгрес миру і приязні до СРСР“, якому більшовицька преса, зокрема „Ізвестія“ робили шалену рекламу. Цей часопис підкреслює, що на конгресі поруч з соціалістичним полпредом і політиками виступили й англійські профсоюзні діячі і консервативні послы та навіть церковники. Ідея конгресу об'єднала всіх його учасників від Романа Ролана до Кнж-ни Етол, від Вандервельде до єпископа Кент-берійського. Число учасників переважувало вдвоє торішнє; заступали вони організації з чис-лом членів 2.834.608 осіб, в тім числі 25.000 учителів. З гордістю справжніх ходоців, що вирізали власних панів, підкреслюють „Ізв.“, що „присутність княжни Етол викликала за-галічне зацікавлення. Голова представив її кон-гресові як людину, що думає реально і дає на-лежну оцінку німецької загрози. Вона так по-яснила свою участь у конгресі: При зрості по-літичного напруження в Європі ми повинні зробити все можливе для об'єднання всіх, що можуть забезпечити вдержання миру, захисти-

ти країну і її волю. Ще до приходу Гітлера до влади деякі елементи намагалися устійнити звязки з нею (себто з княжною) та просили її прийняти участь в русі за відокремлення Укра-їни від СРСР. Вона відмовилась, бо їй був відомий зміст книги Гітлера „Моя боротьба“ та зрозумілі його наміри. Після цієї відмови її оголосили соціальною агенткою. Але вона від-мовляється й тепер брати участь в протисоці-ським походах...

(Такі випадки, як з княжною Етол — це характеристичні приклади снобізму та яскраві прояви аристократичного „спліну“. Така бага-тиржко-аристократка так орієнтується у пробле-мах Східної Європи, як імпр. пересічний украї-нець у віроїсповідних спорах на терені Тибету. Але це не перешкаджає їй промовляти з вели-кою самовпевненістю. Вона має слушність остільки, що її погляди та роль всіх подібних їй со-ціофілівських одиодумців на хід подій і прав-диве обличчя Сходу Європи не мають і не ма-тимуть найменшого впливу).

— 0 —

Повітова лугова конференція у Львові

Повітова конференція Лугів львівського, жовківського, бобрєцького і городецького повіту відбулася у Львові 26. березня ц. р. Конференцію відкрив голова Великого Лугу д-р Роман Даш-кевич, що ствердив вірість Лугової Організації і щораз прихильніше становище українського гро-мадянства до Лугів. Сьогодні існують 753 Луги на місцях. Це нині найсильніша спортова органі-зація українського народу. Але члени її мусять бути дисципліновані, щоб зустрінути гідно най-ближчі події.

Про Краєве Лугове Свято, що має відбутися 30. травня ц. р. у Львові, виголосив реферат ред. Роман Голяк. Цьогорічне свято буде połącене з посвяченням лугового прапору. Це наказує добре підготуватися до свята та засвідчити перед влас-ним народом і чужими чинниками лугову ідей-ність, дисципліну і гарний зверхній вигляд.

У звязку зі святом обговорював голова д-р Р. Дашкевич справи повітового інструкторського курсу у Львові та вивав делегатів, щоб усі Лу-ги вислали своїх представників на цей курс.

Про події в Головній Старшині Великого Лу-гу і львівського Лугу реферував ред. А. Курди-лик. В дискусії над цією справою висловлювали промови свої погляди, після чого одноголосно осудили деструктивні заходи вілних людей і ви-

словили довіря Головній Старшині та спеціально голові д-рові Р. Дашкевичеві.

Про міжнародне положення й українську визвольну справу реферував ред. Р. Голяк. Він звернув найперше увагу на ідеологічну велику боротьбу, що її ведуть комуністи в цілому світі. Вияснював генезу „людових фронтів“ у багатьох державах. Промовець ілюстрував свої тези при-кладами із сучасної Іспанії та Франції. Доказу-вав можливість громадянської війни у Франції та загально-європейської війни. Насвітлював також нинішній політично-стратегічний союз в Європі та воєнні настроти середісіх народів.

Про внутрішню ситуацію українського наро-ду і політику Української Парламентарної Репре-зентації говорив посол В. Целевич. Завдання на-шої політики спирається на двох основних за-сновах: 1) втримати український нарід, як не-залежну національну індивідуальність, при са-мостійному національному житті, 2) підготувати його до здобуття власної держави. Наша власна держава може повстати тільки з чинної бороть-би з Савітами, на руїнах червоної чи білої Мос-кви. Становище політичного проводу до Луго-вої Організації позитивне. Провід підтримує її та старасться добути Лугові права військового вишколу.

Вислухавши реферати, конференція висло-вила довіря У. П. Р. та рішила просити наші полі-тичні чинники і Голову Старшину Великого Лу-гу вжити всіх необхідних заходів, щоб при ре-організації Уряду Фізичного Виховання і Вій-ськової Підготовки в цілій державі надано Луговій Організації права військового вишколу.

Окрема резолюція звучить: „Вислухавши ре-ферат про комуністичну небезпеку, конференція визнає всіх луговиків до боротьби з комунізмом найбільшим ворогом українського народу“.

Наради закінчив голова В. Лукого Лугу д-р Р. Дашкевич, визнаючи делегатів до праці на міс-цях у тому напрямі, щоб з Лугової Організації вирости лави ідейних, свідомих і дисципліно-ваних громадян. Відспіванням лугового і національ-ного гимну закінчили делегати кількохдинні наради.

По широкому світі.

Японська фльота зібралась на китайських водах на висоті Тсінтао, щоб перевести ма неври.

Населення Іраку добачує в турецько-іра-кійсько-персько-афганському порозумінні не-вдачу британського плану панарабської унії.

Египетський комітет національної оборони на основі рішення уряду почав переговори з англійськими промисловими колами у справі розбудови египетського воєнного промислу. Коштом 1.200.000 егип. фунтів повстануть у Е-гипті перші фабрики крісів, муніції, літаків і газових масок, що розбудуються з вартатів.

Совітського амбасадора з Парижа В. По-тьомкіна замінявали заступником народнього комісаря закордонних справ.

200 манджурців стануло перед воєнним су-дом у Мукдені під замітом змови проти Ман-джурії та Японії. Частину з них покарали смер-тю, частину довгою в'язницею, решту увільнили.

Пальський нунцій у Берліні відбув нараду з директором німецького міністерства закордон-них справ про недавню енцикліку.

Німецька тайна поліція розв'язала т. зв. „Со-юз анабаптистів“ у Гессені.

На коронації британського короля Японію ре-презентуватиме брат мікада князь Шішібу, Ні-меччину — маршал Бльомберг.

НОВИНКИ.

— Т-во „Акад. Хор Бандурист“ у Львові з нагоди 30-ліття свого існування (1906—1936) рішило видати ювілейний альманах. З цією ме-тою звертається до бувших членів Т-ва, щоб надсилали матеріали (фейлетони, спомини й ін.) і збірні знімки, — а до Вп. Панів Диринген-тів Хору і Вп. П. Ів. Тиховського, першого го-лови, д-ра Я. Карпевича, 25-го голови, щоб ла-скаво переслали свої знімки на руки п. Шу-хевича Юрія у Львові, вул. Косинерська 18а, найпізніше до дня 25. квітня ц. р. Кошти пере-силки та прислані знімки зобов'язується Т-во якнайшорше звернути. — Львів, 25. березня 1937. — Редакційна Колегія. 529 2—1

— Загальні Збори Кооп. Українське Народне Мистецтво у Львові відбудуться в п'ятницю дня 2. квітня ц. р. в годині 5-тій попол. в льокалі „Труду“ (Клуб). Численно явитись Членів про-сить Надзірна Рада. 554 1—2

— Відвідайте всі Показ можливостей розбу-дови рідног промислу, що відбудеться у Льво-ві при вул. Костюшка ч. 1а. І. пов. в днях від 28. березня до 5. квітня 1937; в годинах від 10. рано до 8. веч. Вхід другою брамою (1а) як до „Нового Часу“. Вступ за добровільними дат-ками. 3—7

— Пригадаємо, що Ширші Сходини Членів Фі-лії Союзу Українок відбуваються кожного тижня в четвер в год. 7-й в доміці при вул. Сикстусь-кій ч. 46. У програму сходин входять цікаві ре-ферати на різні теми. Подаємо до відома, що 1. IV. відбудеться реферат Вп. Лідії Горбачевої про Лесю Українку. Просимо численно явитись. Гост-ям раді! 552

— В Українськй Лікарськй Т-ві чергові схо-дини членів у п'ятницю дня 2. квітня ц. р. в год. 7. вечором. Д-р Я. Малис і д-р Я. Криштальська матимуть викад на тему: „Хірургічна Казуїсти-ка Народної Лічниці“ з демонстрацією рентге-нограмів. 551 1—1

— Комітет показу „можливостей розбудови рідног промислу“ повідомляє, що в програму показу ввійде конкурс мистецьких рекламних афішів. Афіші приймається ще до п'ятниці 2-го квітня ц. р. вечором. 555

— Югославинський хор у Львові. 8. квітня приїде до Львова славний югославинський хор „Обилич“, заснований у 1884 р. Своєю назвою взяв він від Милоша Обилича, героя та співця з Косового Поля. Проводять цим академічним хором засіди визначні професори музики, композитори та диригенти. Тепер проводить ним проф. університету д-р А. Леко. Хор їздить часто по Європі. Від 1925 р. був у Греції, Відні, Чехословаччині, Швейцарії, Мюнхені, в Румунії та Болгарії. У Мюнхені на фестивалю студентських хорів з усього світу дістав першу нагороду.

— 3 радіа. Преса радіостанції (470) передає в суботу 3. квітня вокальний концерт українських народних пісень. Початок концерту в год. 20.20. — Львівська радіостанція передає в суботу 3. квітня народні пісні з грамофонових плит, м. м. М. Колесси: 1) „Ой дуб на дубі“, 2) „Коломийка“, 3) „Вже більше літ двісті“ в виконанні хору „Сурма“. Початок в год. 15.25.

— Бродя відсвяткують Шевченкові Роковини концертом у діл 4. квітня, що його уладжує філія Т-ва „Просвіта“ в Бродях. Концерт відбудеться в салі музичного товариства при співучасті хору Боня і опер. співака А. Гаєка. Початок концерту в год. 19. веч.

— Закладають нові „Кулка рольнічі“ в Чортківщині. Останніми часами урухомлено кранишні „кулка рольнічі“ у Коліндяхах і Білій чортківської повіту. Крім цього засновано нові „кулка рольнічі“ в Білобожниці. При всіх кранишних „кулка“ зорганізовано скуп. У Коліндяхах мають у найближчій часі урухомити касу Стефаника та організувати курс садівництва. — Видно, що накліки польських провідників до реорганізації та закріплення польського економічного життя реалізують поляки у першу чергу по українських селах.

— Нові поштові агенції. В поштовій агенції в Незнанові завели телеграфічну в телефонічну службу в означених деших годинах. Таку сіму службу заведено в поштовій агенції в Небешах снівського повіту.

— Напад на гр.-кат. п'арох. На гр.-кат. пароху в Котузові пов. Підгайці о. Степана Саса, що вертався з поблизького села Зарваниці додому, напали невідомі осібники та стріляли з обрізу. Стріли хвили. Причини покищо невідомі.

— Причини самогубства адвоката д-ра В. Левицького. Трагедія в Рогатині, яка скінчилася самогубством смертю д-ра В. Левицького, скоїлася на тлі подружніх непорозумінь. Покійний, старший уже, 50-літній чоловік мав майже наполовину молодшу жінку, якій закидав подружню невірність. Трагічного дня п-і Левицька, побоюючись схильованого сваркою чоловіка, вбігла з дому. За нею вбів д-р Левицький і стріляв двічі з револьверу. До матері підбігла мала донечка, між ранами веліла піти подивитись, що робить батько. 15-літнього сина Левицьких не було в дома. Важко ранений дав першу поміч лікар д-р Мельник, після чого відвезли її до лікарні у Станіславові. Покійний застрів себе негайно після стріляв до жінки. В Рогатині перебував д-р Левицький всього 2 місяці. Була він співробітником гетьманського „Хліборобського Шляху“ та великим звеличником б. гетьмана П. Скоропадського.

— Напад на жидівську родину. В Карлові пов. Сятині вночі 28. п. м. напали невідомі справники на дім торговця збіжжям Мойша Куглера. Напасти нічого не заграбили, бо втікли сполошені криком домашніх. Втікаючи застріляли Куглера і його жінку Ету.

— Краєв хр'яка. Василь Терлецький з Горожанки Великої, літ 67, їдучи до тамошньої кооперативної по закупи дістав на вулиці удар серця і вмер. — В Борткові пов. Золочів двох шуринів Гриць і Михайло Рибаків напали 12 Михайла Олексюка і побили його так важко, що він по 10 годинах умер. — Двох невідомих людей озброєних вилами, вдерлось до В. Малецького, селянина в Озінці к. Підгорець і стереоризувавши його забрали 25 зол. і одяг вартості 40 зол. — Божівільна Марія Наум, літ 40, із Дернова, кинулась під поїзд, який їхав із Каміньки Стр. до Львова. Поїзд переїхав її на смерть. — На дім Музи Горвата з Волиці пов. Підгайці напали якісь замасковані люди і застрашавши шинкаря та присутніх у коршні людей стрілками, пограбили к. 50 пляшок го-

рівки та тютюну. Відтак утікли до баньського лісу. — Невідомий справник підпалив шувар на ставі в Тернополі на шкоду Селіга Амаранта. Згоріло к. 20.000 квадр. метрів шувару. — Кланімір Старчевський, жидів інженіра зі Станіславова, невідомий справник вирвав на вул. Голуховського торбину з гріними і атік.

— Місс Європа 1937. Славна своїми перемогами на леді, найкраща соавторка Європи — Соня Геніє, дістала експажмент до Голівуду. Вона виглядає як дівчинка, хоч має 25 літ, рум'яна, свіжа, правдива дитина природи. Тепер в Америці прийшла мода на природу. Виглядати якнайприродніше це ідеал жінок, зовсім так само, як довгі роки ідеалом були жінки найштучніші, з усіма принадами мистецтва на обличчі, в одязі і поведінці. Та ось прийшла мода шикла і відразу її зробили ідеальним типом. Місс Америкою на 1937 р. У Голівуді Соня Геніє купила собі маленький білий домок, зробила собі соавторку із штучного леду і почала показувати, що виє. Колись у Лондоні вилася вона танців у славної Карсавіні, партнерки Ніжинської. Думка про те, що вона мусить стати артисткою, не покидала її ніколи. Її перша фільма в Голівуді мала невичайний успіх. У Нью Йорку всі кіна поробили мазетки на цій фільмі. Водночас нашла вона вже якогось людського визначення і впевненія, що є найщасливішою дівчиною у світі. А це щось значить!

— Несподівана смерть англійського письменника. Помер визначний англійський поет і драматург Джон Дріккелотер, у 53. р. життя. Його драма „Абрагам Лінкольна“ мала теж великий успіх на чужих сценах. Кинове виробництво Вернер і Брос замовили в нього недавню сценарій фільму з нагоди коронації нового англійського короля. Тема не була легка. Культурний англійський письменник не міг дозволити собі на дешеву агітку, як це бачимо постійно на фільмах, де висічені сучасні володарі наших країн. Дріккелотер показав на екрані, як він сам до цієї праці забирається і вплив з цієї нагоди цілий ряд визначних англійців, таких як Чемберлен, Бернард Шоу і леді Астор, з якими радиться, як до такого сюжету підійти. Ці різні особи висловлюють різні погляди з цього приводу, ми чуємо їх з екрану і маємо інтелектуальну, нешаблонову інтимну пасу. Характеристична річ, що безпосередньо після генеральної проби згадані фільми, на яку автор запросив гурт своїх приятелів, він несподівано вмер. Його зустріла та сама доля, що висіченого у цій фільмі Чемберлена.

— Уродина четвергачків. Якесь жінка в мілі Сток Ньюінгтоні породила четвергачків — три доньки і одного сина. Одна донька зараз юмерла, син 24 години по народинах, а двоє дітей живе.

— Стріляно з часів світової війни вбило цілу родину. Недалеко місцевості Грєве ді Папідупулі вибухло гарматне стрільно, яке лежало з землі ще від світової війни. Від вибуху згинуло 40-літній хлібороб і двоє дітей. Третю дитину вибух важко ранив.

— Сніги й морози в Німеччині. Підчас ланських Великодніх Свят Німеччину навістили снігові та морози. У сніжних заспах зістригали авта. Бурей позривав багато телефон. проводів. У Штральсунді перервала заметіль трамваєву комунікацію. У Мінхені була правдива зимова погода — сніг і легкий морозик. У гірських околицях було 9—14 ст. морозу.

— Винчання ки. Віндсору у Франції. Аварс повідомляє з Відня, що ки. Віндсору має замір залишитись в Австрії до кінця квітня. Відтак виїде до Франції, де ймовірно відбудеться його шлюб із панією Сімпсон. При кінці травня мола пара думає вернутись до Австрії, де медикатиме довший час на замку Вассерлеонбурзі в Каринтії.

— Причина вибуху газів у Нью Лондоні. Державний секретар хліборобства Волес проголосив висліді саляства, що його вели у справі вибуху в Нью Лондоні. Звідомлення слідчої комісії стверджує, що катастрофу спричинила вибух газів, які добувались із пининців шкільних будівляків. Вибух спричинила іскра електричного мотору. Однак звідомлення не подає, чи газ, які нагромадились у пининцях, втікали зовсім природно зі землі, чи втікали з причини якогоного подучення газових рур.

— Рішні вісти. У париській міській раді зголошено внесок, щоби одну з вулиць назвати іменем

О. Чемберлена. — Лондонські часописи повідомляють, що підчас похоронів Остіна Чемберлена звертав на себе увагу вінок від групи шоферів таксівок із таким написом: На честь пасажира, який мав завжди ласкаве слово для шофера. — В Таконі (Зл. Держави) будуть воєнний аеродром, який коштуватиме 5 мільонів доларів і буде найбільший у світі. Його обслуговуватиме 200 старшин і 1.100 воєнків. — В Тегаса (Мексик) комуністи захопили цілий ряд фарм і кілька тисяч чужої худоби. Проти них вислали цілий полк піхоти. — У Ленінграді помер на удар серця совітський фільм. актор В. Максимов. — В радівні Інституті на Бульварі у Празі украв хтось 10.55 міліграмів радю в платиновій опакуванні. Вартість украденого радю є 16.985 чеських корон. — З костела св. Франціска в Празі викрали старинний хрест, виконаний з бронзового, оріхового дерева, ламованого сріблом. На перехресті рамен уміщена маленька, овальна, позолочувана коробочка з останками св. Хреста.

3 НОВИХ КНИЖОК.

Dr. Wladimir Zoloziecky. „Byzanz und Abendland im Spiegel ihrer Kunsterscheinungen“. Salzburg—Leipzig. 1936. ст. 104.

На цю книжку, що появилася недавно, нахлима кілька відгуків у німецькій пресі. „Прагер Прессе“ пише: „Наукова підстава, велике знання цієї ділянки і подивугідне опанування предмету дозволяють на нечисленних сторінках відтворити собі духовний історичний образ доби, якої на око такі далекі проблеми нині у великій мірі стали актуальні.“

У літературному додатку до „Германії“ нахлима цілу статтю на тему „Византиї та Заходу“, в якій автор наводить теж погляд д-ра В. Залозецького про византийські впливи у будові західної церкви.

У католицькому деннику „Баалер Фольксблат“ у відділі нових книжок автор рецензії звертає на актуальність византийського мистецтва та на докази книжки д-ра Вол. Залозецького щодо римських світських впливів на стиль константинопольської Гатія Софія.

„Тіролер Ашайгер“ уважає книжку д-ра В. Залозецького цінним причинком до дослідів у царині досі мало просліджений.

Доповненням до згадані книжки можна вважати нову велику студию д-ра В. Залозецького в нім. мові „Софійська церква у Константинополі та її становище в історії західноєвропейської архітектури“.

Присилайте передплату!

Дописи.

ГОРОДОН.

Загальні збори Українського Носп. Банку-Каси „Поміч“. Дія 21. III. ц. р. відбулися в салі заловій загальні збори членів Українського Каси „Поміч“. На збори явилось на понад 600 членів всього несповна 40 осіб. Збори відкрив голова президі о. Єліфаній Родоліський. Касовий звіт та біланс представили директор Стефан Ластута. Загальні обороти Каси збільшились в порівнянні з минулими роками, все таки Каса має довгі давніших літ та мусить сплачувати грубі відсотки від позичених квот на закупно площі, яку перед кількома роками набула. (Вона не уривається із німого доходу, тому на підставі узвали Надріної Ради повністю площу продати. Щоб вона не пішла в чужі руки, заснувався комітет, який хоче викупити площу, щоб опісля на ній станула Народній Дім). Загальний біланс у порівнянні з попередніми роками додатний. Удвоєний капітал від 1935 р. збільшился на 1.102 зол. і виносить 6.972 зол.; вказок було на суму 24.735.12 зол., позичок вказано на суму 19.625 зол., кошти спору 2.132 зол., довжини 3.088 зол., адміністративна 1.082 зол. Дохід з доміни 1.792 зол., розвід на її удержання 1.235. Відсотки 1.902.81 зол., сплачено 4.582 зол. Біланс за 1936 р. виказує 1.487 зол. страти, яку рішено покрити із заласного фонду. Загальний оборот каси за 1936 р. 58.000 зол. Відбулося 21 засідань президі, 12 вказів на села в справі пропаганди дрібної опалості. Після відчитання звіту лікстратора РСЖК адв. Карачевським та звіту контрольної комісії зм. Паламарчуком прийнято дирекції Укр. Інбанку абсолюторію. Опісля приступлено до ухвалення бюджету на рік 1937. Тут прийшло до дуже несприятливої спени між двома місцевими інтелігентами, які не шаджи собі взаємно великих інтелігентів, що викликало агресивність серед присутнього селянства. Після ухвалення бюджету на 1937 р. (зі стратою) та доповнення вибору трьох членів Надріної Ради освітнього збору.

СОЦІАЛІЗМ.

У 25-ліття праці о. д. Івана Кашубинського. Для 11. березня п. р. утринське громадство величаво відзначало ювілей в привід 25-літньої діяльності громадської праці свого пароха, о. д. Івана Кашубинського. В оутворі процесу прибув о. Юліан до церкви, в якій торжественно Сауду Богу в його наміренні відправити о. І. Пшепорський з Хороброви при співучасті о. К. Огінського з Опільська і Т. Віленського з Нисоч, де дієвості. Проголошено про заслуги о. Івана на церковній і народній ниві виготовили о. М. Рішанський з Люка, Юліанові торжественно закінчилися перші відзначення "Многая літа" і католицького гімну: "О, опомнися нас". Пополудні відбувся у великій, гарно прибраній залі Народного Дому ювілейна академія в багатому, уміло підбраному і добре виконаному програмі. Академія почалася хором "Привіт", що його відіграв міський мішаний хор під диригентурою п. Кліма Осулки. Опісля від Братства о. о. Ніколая, яке діло почин до улаштування сьяти, почитав о. Іван Демко Гнатюк та передав йому від членів Братства гарну пам'ятку-образ "Тайної Вечері" у золотистій рамці. По тім привіт зложив шпіль побачення о. д. Івана Кашубинського Е. Рильський. На дальшу програму акомпанію: три хорі, прозвучали мішаного тону: "Послухай нас" і кантати о. Кашубинського і Копи, декламация відоміх віршів, які виготовили зоручили: 6-літня Марія Вероніська, хлопчик Василь Марчук і дівчина Галина Вероніська та члени привіт. Представники всіх місцевих культурно-освітніх та економічних товариств читали широкими словами ювілей та у своїх привітах звертали на ту працю, що п. о. Іван Кашубинський у часі свого 25-літнього побуту в Утрині зложив у розвитку усіх установ. Від читання "Провіт" промовив Семен Павлюк, що підкреслює заслуги ювілянта для місцевої читальні та коло будови величавого, довершеного Народного Дому. Як пам'ятку від утринських культурно-освітніх та економічних установ вручив промовцю о. Іванові книжку: "Історія Легіону У. С. С.". Представники Кружка Союзу Українок, В. Кашуба, після широго привіту передали ювілейні поштові листівки вирізаний національний герб. Від волосної управи з'явився о. Іванові віт Воротня з Хороброви. Вітні від державного духовенства зложив привіт о. І. Пшепорський та побачив о. Іванові, щоб ще довгі літа у вірному одорозі міг трудитися для добра нашої Церкви і народу. Учасники академії відповіли о. Іванові, граючи "Многая літа". Глибоко зворушений о. д. Іван Кашубинський подякував усім за улаштування такого величавого ювілейного торжества. Відповідання національного гімну закінчилися академією, яка закінчилась для всіх учасників необхідним спосібом. Найбільше труду при її влаштуванні поклали п. Клім Осулка і богослов Іван Гнатюк. По закінченні о. Іванові з рішучею і задоволенням промовив слово так на привітні в гостинному домі місцевого дєка, п. Олександр Гнатюк, який вже 52 роки трудиться при утринській церкві та в широкій співробітництві о. Іванові.

КОЛОМІЯ.

Організація українців м. Коломиї відбула в неділю 21. III. в залі Нар. Дому своєї річни ходили під проводом голови президії Організації д-ра Івана Туринського. Вей місяці заповнило міщанство (в більшості жіноцтво) — головню молодь. Даліше менше було старших, а ще менше інтелігенції, значе вона такої організації не потрібна. Найбільш праці (105-відсотковий) і діє елементи (кандидати на організаторів "людського фронту") болять організації від самого початку. Тільки цього, що беруть участь у загально-національних міліфедаційних (договорних сьяти), повстанням зберігають своєрідну чистоту політичної ідеології і тактики. — У привітському слові представив голова сьяти річної праці організації в загальних нарисах, опісля прочитано протокол минулорічних ходили; даліше поодинокі реферати дали повніший образ діяльності Організації: дир. Д. Войчук зложив свідомлення секретарське, Іван М. Микитюк організації, дир. М. Малецький касова, дир. Пашкович контрольне. Відомлення викладали, що праця президії організації, яка обіймала внутрішні українські справи: 1) забезпечення належного контингенту українських народних шкіл, державним і приватним — ледіне під проводом: школа, удержання дитини до української школи; 2) організування зимової допомоги дітям бідним і безробітним родичів; 3) оордионування діяльності поодиноких товариств для важливої допомоги в культурно-освітній праці на терені міста; 4) підлі і маніфестування виступи в загально-національній сьяти на ді і загально-міські (оборона українських інтересів на терені міської ради і магістрату) мала дієвості успіхи в однім напрямі більш (точка 4), в інших менш. Труднощі насупило стримане відношення держави до організації до самої організації та інверти, моту національно і політично неосвідомленої частини міщанства. В дискусії знову було потребу згичити мей міщанського життя до національних культурно-освітніх організації, головню до Союзу Українок (О. Кісильська), згичити старіше міщанство до читальні "Провіт", в яких гуртується переважно молодь, щоб батьки виступали з читальні дитини (дир. В. Микитюк), зоручити і підтримувати міщанські потре-

би і вимоги (м.п. Ротшиль), освітлювати передосім молодь, щоб за мари надії на покращання особистих інтересів не зраджував своїй Церкві й не відпадав від свого народу (о. Кісиль), якіці посилюти акцію, започатковану минулого року. Опісля вибрано президію організації в минулорічному складі та зложено на неї обов'язок скликати шпільні ходили членів боляш що два місяці для обговорювання й висвітлювання зложбоденних боляток національного та громадського життя колонійських українців. Поважний хід наради закінчено відзначенням національного гімну.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Ремісничка молодь Шевченкова. Учні фазової допов. нити школи Т-ва "Рідна Школа" ознайомили пам'яті Шевченка святковим концертним, що відбувся 23. березня п. р. в залі о. о. Василія. Програма була дуже скромна, проте виконала добаліно. Слід підтвердити, що це був перший публічний виступ учнів цієї школи. Сьяти почалося відспіванням "Заповіту". Реферат про життя і творчість Шевченка відчитав Байдала В. уч. III. кл. Хор під управою п. Зубрей Ірини виконав дві пісні: "О, тамане, бачу наш", "Утоптала стежечку". Уч. III. кл. Нога з туттам та з поштим зрозумілим віддекламував поезію "До Основ'яненка", а уч. I. кл. Стиранка "Тарасову ніч". Вистіпи була виготовлена піска "Тарас у дїа". Сьяти закінчив промовою управитель школи. Сьяти випало гарно і було дуже симпатичне. Слід підтвердити, що виконавши програму, учні-термінатори, працюючи по всім годин денно по різних верстатах, а три години в школі зложили у підготовку сьяти багато труду та поспити. За влаштування цього сьяти і звалі за працю над національним виконавним майбутній наших майстрів реміснички належить ділове призначення Старшини Поевтового Кружка "Рідної Школи", а в першу чергу голові д-рові Рибанові та Управі школи. На сьяти крім учнів фазово-допов. школи і кількох осіб зпоміж громадництва не було майже нікого. Побачити, щоб перемісничка громадництво ближче зацікавилось цією школою та своєю дрібними дітьми помогло і з виконати своє завдання.

Рідно-шкільна анкета. Старшина Поев. Кр. "Рідної Школи" в порозумінні зі всіми товариствами, що ведуть культурно-освітню працю, як Провіт, Опільський Господар і Союз Українок, скликав на день 26. березня п. р. повітову радіопрошльну анкету в справі організування курсу для інструкторів культурно-освітньої праці та для дитячих садків. Анкету відкрив проф. Гонтарський Іван, що в довшому рефераті зложив значіння культурно-освітньої праці у західно-європейських народів та зокрема в українському народі. Метою культурно-освітніх товариств є приготувати спеціальних інструкторів, які зміло та розумно потрапляли в сьти культурно-освітню працю на місцях, щоб вивести зоме покоління. Покоління культурне, освічене, національно свідоме, одорове тілом і духом, яке розуміло би своє завдання, яке для народу віддало би все. В дискусії забирало голос багато громадян, які в огляду на вагу справи домагалися, щоб цей курс відбувся якнайшворше та виконавали побажання, щоб Поев. Кр. "Р. Ш." скликавав частіше такі наради. Н-к.

Спорт.

ПЕРЕМИШЛЬ. СЯН — ЧУВАЙ 4:3 (1:1).

Сян освітнув черговий блискучий успіх: перемогу над Чуваєм, дружиною Окружної Ліги. Перемога була зовсім заслужена. В Сяні грали дуже добре оборона й напад. Сян грав доволі слабо. Сильну перевагу освітнув Сян після перерви, коли він вже лийсь час навіз 3:1 (одніи правильних воріт суддя не признав). Ворота для Сяну відобули Партіла, Турко, Федорович і Гібалевич. Суддював п. Гузек слабо.

СТАНІСЛАВІВ. Гірня — Пролет 5:2 (2:1). Ворота для Пролету добув Андришин.

СТРИВ. Погонь — Скала 10:0. Скала без тренінгу і грали в ослабленому складі.

МОСТИСЬКА. Чувай — Скала 1:0.

МЕДИКА. Стшелец — Веселка 3:1.

ЗАКОРДОННІ ДРУЖИНИ В ПОЛЬЩІ.

ПОВНАНЬ. Варта — Уніон Обершене Вайде (Барлін) 4:2.

КРАКІВ. 26. 2. Ф. Ц. Він — Кранові 2:1; 29. 2. Ф. Ц. Він — Кранові 3:1.

КРАКІВ. Немзеті — Висла 1:0.

КАТОВИЩ. Рух — Немзеті 3:3.

ЛОДІБЬ. Уніон Обершене Вайде — Л. Н. С. 1:1.

ІНШІ ВИСЛІДИ.

ЛЬВІВ. Знесінчанка — Графіка 2:1; Погонь і 6 — Львовлянка 12:2.

КРАКІВ. Гарберія — Гмегуєцький 8:0.

ЗАКОРДОННІ ВИСЛІДИ.

ВІДЕНЬ. Ференцварш — Австрія 7:2; Рапід — Гунгарія 3:2; Ференцварш — Рапід 4:2; Австрія — Гунгарія 4:2.

БРАТИСЛАВА. Нішпашті — Наход 3:2.

ЛЮКСЕМБУРГ. Бочний — Люксембург 4:2.

Б О К С.

ВАРШАВА. Польща — Мадрищина 10:8.

ТЕХНІКУМ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ФАХОВА ДВОРІЧНА ПОЗАОЧНА ШКОЛА при Українському Техніко-Господарському Інституті в Подєбрадах.

В програму навчання входять: математика, фізика, хімія, креслення, політична економія, теорія кооперації, рахівництво, машинознавство, хімія технологія води, технологія падаю, практика електротехніка, організації підприємств, складання кошторисів, калькуляція, консервація та технічне перероблення сьядовини й городини, олійництво, мисловарство, будівництво, вироблення цегли та цукрів, бетонної вироби, мисловарство, вироблення масла та сирів, маргарину, сальцю, етероних олій, цукроварство, крохмалництво, броварство, винарство, гуральництво, опетарство, гарбарство та кушнірство, холодільна справа, штучні гноія.

На Технікум приймаються особи не молодше 17 років з освітою, яка відповідає 4 класам гімназії або подібної школи.

По закінченні Технікум і складенні іспитів видаються свідоцтва на звання "технік сільсько-господарської промисловости".

Проспекти з умовами студії і таксами за навчання безплатно. Звертатися на адресу: Українську Техніко-Господарську Інститут. Poděbrady, Těchobovské.

На ту саму адресу надсилати прохання й зяцяти в справі студії на 4-річному Високошкільному Економічно-Кооперативному Відділі, 3-річній Високій Школі Політичних Наук, 2-річних курсах Українознавства, Високих Курсах Громадської Агрономії, 1-річних курсах Бухгалтерії, та короткотермінових курсах мов, психіцизму, садівництва, консервації й технічного перероблення сьядовини й городини, оброблення шпир, мисловарства, фотографії, радіотехніки, птахівництва, городництва та американського промислового психіцизму.

ВІДБИВАНКА.

У. С. Н. Зоря — Дрор 2:0 (15:8, 15:9). Успіх молодих українських змагунів над реномованим противником, життєською дружиною, одиом з найсильніших у Львові.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

о. Іриней Назарко ЧСВВ.: **ЕВХАРИСТІЯ Я КУЛЬТУРА**. Накладом Мар'їнського Т-ва. Молоді у Львові. Львів 1937. Стор. 40, ф. 8¹. Ціна 50 сот.

С. Гіринкова: **НАШІ РОЗМОВИ**. Накладом автора. Струсів. Стор. 16, ф. 8¹.

Фотій Мелешко: **ОСТАННІЙ**, драма на 4 дії. Прага 1936, ст. 96.

ЖУРНАЛИ.

ТЕХНІЧНІ ВІСТІ, місячник. Львів, 16. березня 1937. Р. XIII. Ч. 1. Зміст: Вілляс. — Іван Е. Враньон: Великі фабрики чи малі верстати? — Іван С. Павлак: Олійний промисл. — Іван Р. Вілнський: Позав можливостей розвою нашого промислу. — Техніко-господарський огляд — 8 життя Українського Технічного Т-ва. — Перепис інжнірів. — Звіти і рецензії. — Бібліографія.

ТРИЗУБ, тижневик. Париж, 21. березня 1937. Р. XIII. Ч. 11.

МІСІОНАР Пресвятого Ісусового Серія. Жовква, квітень 1937. Р. XE. Ч. 4.

СЛУЖБОВИЙ. Львів, березень 1937. Р. XIV. Ч. 3.

На будову шпиталю

ІМ. МИТРОП. АНДРЕЯ

Виназ жертв І. III.

Від 1. I. до 30. III. пр. зложили: 210 зол. о. Л. Сембра, товнч Дитробі; 110 зол. зі зборів за календарі; 26 зол. бобр. деканат Романів; по 20 зол. Філія УЛТ. Перемішль, Діастр і 8. Копитанське Львів; 14 зол. д-р І. Копал, дохід з брошури; 11 зол. д-р Тзатух Яблонів збірка; 10 зол. Ф. Діамант; 8 зол. сьяр. ур. Обарак; по 7 зол.: д-р Козакевич Коломия і збірка Курмана на Вардан; по 5 зол.: Ф. Око, Чувай, п. Пільська, Шпретер. Дружбля, Желнський, Гресн, д-р К. Левнський, д-р Волошина, І. Медницький, І. Антонович, Міш. Союз Кред. Львів і черев "Гром. Голос"; по 4 зол. сьяр. ур. Рієна, о. С. Масля Лихобора збірка і Ф. Требнський Львів; по 3 зол. Деворо, Кред. Тов., Дут. Семнгарія, Нар. Канцелярія, Ф. Пшоттш, Авербах, Фройліт, Вайншток, Льтос і харівня Лисья; по 2 зол. Ф. Кури, фельд. Горбачевський, Ворпін, М. Урощець, Шмагала, Валькішина, Вітуталі, Навотри, Воронський, ант. Кшижановський, Союз Українок, Кузьмич, Веселка, п. Березанська, Альов, Сільва, Гузобал, Посеф-берг, Штенцель, Нова Хата, Метя, Самосій Іван Дрогоми, редський, д-р Голубович, Українська Гуртія, д-р Павленський, п. Кісильська, М. Гординоска Яворів, І. Стернш, А. Голубчик і О. Вілнський Львів; по 1 зол. Гунчух, Ф. Мотак, Тайхер, Ковак, Кульчизька, Рубінфельд Легкий, Спорт, Імвер, Дім Штуки, харівня Павленський, Українська Юнацтво, о. Горчинський, І. Добрянський і Тернович.

200 зол. д-р М. Деворич як рата на У. Лїва. 207 зол. д-р І. Ортнський Прага, 150 зол. Опілка Українських Лікарів Прага, 200 ч. д-р Шлюсар, 50 ч. д-р Багорович і 20 ч. д-р Загособальд.

